

អនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិ
ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ

អនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ

បុព្វកថា

ភាគីរួមទាំងអស់ក្នុងអនុសញ្ញានេះ

ដោយមានការព្រួយបារម្ភពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបញ្ហា និងការគំរាមកំហែងដែលបង្កឡើងដោយអំពើពុករលួយ ចំពោះស្ថេរភាពនិងសន្តិសុខសង្គម ដែលធ្វើអោយអន្តរាយដល់ស្ថាប័ននិងតំលៃលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ តំលៃក្រម សីលធម៌ យុត្តិធម៌និងការធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងនីតិរដ្ឋ ។

ដោយមានការព្រួយបារម្ភផងដែរ អំពីទំនាក់ទំនងរវាងអំពើពុករលួយនិងឧក្រិដ្ឋកម្មគ្រប់រូបភាពដទៃ ទៀតជាពិសេសឧក្រិដ្ឋកម្មដែលមានអង្គការចាត់តាំង និងឧក្រិដ្ឋកម្មសេដ្ឋកិច្ច ដោយរួមទាំងការលាងលុយផងដែរ ។

ដោយមានការព្រួយបារម្ភបន្ថែមទៀតអំពីករណីអំពើពុករលួយ ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបរិមាណធំធេងនៃទ្រព្យ សម្បត្តិ ដែលអាចបង្កើតសមាមាត្រដែលមានសារៈសំខាន់នៃធនធានរបស់រដ្ឋ ហើយគំរាមកំហែងដល់ស្ថេរភាព នយោបាយ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពរបស់រដ្ឋទាំងនោះ ។

ដោយមានការព្រួយបារម្ភថា អំពើពុករលួយគឺលែងជាបញ្ហានៅក្នុងតំបន់ទៀតហើយ ប៉ុន្តែវាគឺជាបាតុភូត ឆ្លងដែនដែលជះឥទ្ធិពលដល់សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចទាំងអស់ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិដើម្បី ការពារនិងត្រួតពិនិត្យអំពើពុករលួយ ។

ដោយទទួលស្គាល់ផងដែរថាត្រូវការដំណោះស្រាយទូលំទូលាយមួយដើម្បីការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង អំពើពុករលួយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ដោយទទួលស្គាល់បន្ថែមទៀតថា វត្តមាននៃជំនួយបច្ចេកទេសអាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើក កម្ពស់សមត្ថភាពរបស់រដ្ឋ រួមមានតាមរយៈការពង្រឹងសមត្ថភាពនិងការបង្កើតស្ថាប័ន ដើម្បីការពារនិងប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ដោយមានជំនឿថា ការទទួលទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនខុសច្បាប់អាចនឹងធ្វើអោយខូចខាតជាពិសេសដល់ ស្ថាប័នលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សេដ្ឋកិច្ចជាតិនិងក្រិតក្រមច្បាប់ ។

ដោយបានប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីការពារ លុបបំបាត់ និងធ្វើអោយព្យញ្ជ័តដល់ការផ្ទេរជាលក្ខណៈអន្តរជាតិនៃ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានទទួលដោយខុសច្បាប់តាមបែបបទកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងដើម្បីពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិក្នុងការយកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះមកវិញ ។

ដោយទទួលស្គាល់គោលការណ៍ជាសារវន្តនៃដំណើរការច្បាប់ដែលកំណត់នៅក្នុងបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌ និងនៅក្នុងបណ្តឹងរដ្ឋបាល រីឯប្រវេណីដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសលើកម្មសិទ្ធិបញ្ជា ។

ដោយចាំទុកក្នុងចិត្តថា ការការពារនិងការបំបាត់អំពើពុករលួយគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋទាំងអស់ ហើយថា ពួកគេត្រូវតែសហការគ្នាទៅវិញទៅមកដោយមានការគាំទ្រនិងការជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់បុគ្គលនិងក្រុមខាងក្រៅផ្នែកសាធារណៈ ដូចជាសង្គមស៊ីវិលអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនិងអង្គការដែលមានមូលដ្ឋាននៅតាមសហគមន៍ប្រសិនបើធ្វើអោយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេនៅក្នុងតំបន់នេះមានប្រសិទ្ធិភាព ។

ដោយចាំទុកក្នុងចិត្តផងដែរនូវគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងកិច្ចការសាធារណៈនិងទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ត្រឹមត្រូវ ស្មើភាពគ្នា ការទទួលខុសត្រូវនិងសមភាពនៅចំពោះមុខច្បាប់និងសេចក្តីត្រូវការដើម្បីការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធនៃការបដិសេធន៍អំពើពុករលួយ ។

ដោយលើកតម្កើងការងាររបស់គណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ឧក្រិដ្ឋកម្មនិងយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ និងការិយាល័យគ្រឿងញៀននិងបទឧក្រិដ្ឋរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងការទប់ស្កាត់និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវការងារដែលបានអនុវត្តដោយអង្គការតំបន់និងអន្តរជាតិនៅក្នុងវិស័យនេះ រួមមានសកម្មភាពរបស់សហគមន៍អាហ្វ្រិច ក្រុមប្រឹក្សាអឺរ៉ុប ក្រុមប្រឹក្សាសហប្រតិបត្តិការគយ (ដែលត្រូវតែស្គាល់ផងដែរថាជា អង្គការគយពិភពលោក) សហគមន៍អឺរ៉ុប សម្ព័ន្ធរដ្ឋអាហ្វ្រិក អង្គការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍន៍ និងអង្គការរដ្ឋអាមេរិក ។

ដោយកត់សំគាល់ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃឯកសារពហុភាគីដើម្បីការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ រួមមាន អនុសញ្ញាអន្តរៈអាមេរិកប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយដែលបានអនុម័តដោយអង្គការរដ្ឋអាមេរិកនៅថ្ងៃទី ២៩ មីនា ១៩៩៦^១ អនុសញ្ញាស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងមន្ត្រីរបស់សហគមន៍អឺរ៉ុប វិមន្តនៃរដ្ឋសមាជិកសហគមន៍អឺរ៉ុបដែលបានអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អឺរ៉ុបនៅថ្ងៃទី ២៦ ឧសភា ១៩៩៧^២ អនុសញ្ញាស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការស៊ីសំណូករបស់មន្ត្រីសាធារណៈការបទេសក្នុងផ្នែកជំនួញអន្តរជាតិដែលបានអនុម័តដោយអង្គការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍន៍ នៅថ្ងៃទី ២១ វិច្ឆិកា ១៩៩៧^៣ អនុសញ្ញាច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ស្តីពីអំពើពុករលួយដែលបានអនុម័តដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រុមប្រឹក្សាអឺរ៉ុបនៅថ្ងៃទី ២៧ មករា ១៩៩៩^៤ អនុសញ្ញាច្បាប់រដ្ឋប្បវេណី ស្តីពីអំពើពុករលួយដែលបានអនុម័តដោយគណៈកម្មាធិការរដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រុមប្រឹក្សាអឺរ៉ុបនៅថ្ងៃទី ៤ វិច្ឆិកា ១៩៩៩^៥ អនុសញ្ញាសហគមន៍អាហ្វ្រិកស្តីពីការការពារនិងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយដែលបានអនុម័តដោយប្រមុខរដ្ឋនិងរដ្ឋាភិបាលរបស់សហគមន៍អាហ្វ្រិក នៅថ្ងៃទី ១២ កក្កដា ២០០៣ ។

ដោយស្វាគមន៍ការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងបទឧក្រិដ្ឋ^៥ ឆ្លងដែនដែល
មានអង្គការចាត់តាំង ។

បានយល់ព្រមដូចតទៅ៖

ជំពូក ១

ប្រការទូទៅ

មាត្រា ១

គោលបំណង

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ៖

- ក. ដើម្បីជំរុញនិងពង្រឹងវិធានការការពារនិងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយអោយកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និង
មានផលល្អ ។
- ខ. ដើម្បីជំរុញ ជួយសំរួលនិងគាំទ្រដល់សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងការទប់ស្កាត់ និងការ
ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយដែលមានរាប់បញ្ចូលនៅក្នុងការដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិមកវិញ ។
- គ. ដើម្បីជំរុញលើកកម្ពស់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ការទទួលខុសត្រូវនិងការគ្រប់គ្រងកិច្ចការសាធារណៈ និងទ្រព្យសម្បត្តិ
សាធារណៈត្រឹមត្រូវ ។

មាត្រា ២

ការប្រើប្រាស់ពាក្យ

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ៖

ក. "មន្ត្រីសាធារណៈ" មានន័យថា ៖ (i) ជនណាដែលកាន់ការិយាល័យនីតិបញ្ញត្តិ ការិយាល័យនីតិប្រតិបត្តិ
ការិយាល័យរដ្ឋបាល រឺការិយាល័យយុត្តិធម៌របស់ភាគីរដ្ឋមួយ ទោះជាបានតែងតាំង រឺបោះឆ្នោតជ្រើសរើស
ទោះជាបណ្តោះអាសន្ន រឺអចិន្ត្រៃយ៍ ទោះជាអោយប្រាក់ រឺមិនអោយប្រាក់ខែក៏ដោយ មិនគិតពីឧត្តមភាព

របស់ជននោះឡើយ (ii) ជនណាក៏ដោយដែលបំពេញមុខងារសាធារណៈ រួមមានសំរាប់ភ្នាក់ងារសាធារណៈ ឬ
សហគ្រាសសាធារណៈ រឺដែលផ្តល់សេវាកម្មសាធារណៈដូចដែលបានចែងនៅក្នុងច្បាប់ប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋ ហើយ

⁵ Ibid., No. 174

⁶ General Assembly resolution 55/25, annex I.

ដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងផ្នែកជាប់ទាក់ទងនៃច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋនោះ (iii) ជនណាក៏ដោយដែលបានកំណត់ជា "មន្ត្រីសាធារណៈ" នៅក្នុងច្បាប់ប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះគោលបំណងនៃវិធានការណ៍ជាក់លាក់មួយចំនួនដែលមាននៅក្នុងជំពូក II នៃអនុសញ្ញានេះ "មន្ត្រីសាធារណៈ" អាចមានន័យថា ជនណាក៏ដោយដែលបំពេញមុខងារសាធារណៈ រឺផ្តល់សេវាកម្មសាធារណៈដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋ ហើយដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងផ្នែកដែលជាក់លាក់ទាក់ទងនៃច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋនោះ ។

ខ. "មន្ត្រីសាធារណៈបរទេស" មានន័យថា ជនណាដែលកាន់ដំណែង ជនណាដែលកាន់ដំណែងនីតិបញ្ញត្តិ ដំណែងនីតិប្រតិបត្តិ ដំណែងរដ្ឋបាល រឺដំណែងយុត្តិធម៌របស់ប្រទេសក្រៅ ទោះជាបានតែងតាំង រឺបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក៏ដោយ និងជនណាដែលអនុវត្តមុខងារសាធារណៈសំរាប់ប្រទេសក្រៅ រួមមានចំពោះភ្នាក់ងារសាធារណៈវិសហគ្រាសសាធារណៈ ។

គ. "មន្ត្រីអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ" មានន័យថា មន្ត្រីស៊ីវិលអន្តរជាតិម្នាក់ រឺជនណាក៏ដោយដែលត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាអោយដោយអង្គការដើម្បីអោយធ្វើការតាងនាមអោយអង្គការនោះ ។

ឃ. "ទ្រព្យសម្បត្តិ" មានន័យថា ទ្រព្យគ្រប់ប្រភេទ ទោះជាមានរូបរាង រឺគ្មានរូបរាង អាចរំកិលបានរឺមិនអាចរំកិលបាន អាចស្ថាបត្ថានរឺមិនអាចស្ថាបត្ថាន និងទោះជាឯកសារស្របច្បាប់ រឺឧបករណ៍ដែលបង្ហាញអោយឃើញច្បាស់លាស់នូវឈ្មោះកម្មសិទ្ធិ រឺផលប្រយោជន៍នៅក្នុងទ្រព្យទាំងនោះ ។

ង. "ផលនៃបទល្មើស" មានន័យថា ទ្រព្យណាក៏ដោយដែលបានមកពី រឺទទួលបានដោយផ្ទាល់ រឺដោយប្រយោលតាមរយៈការប្រព្រឹត្តិបទល្មើស ។

ច. "ការបង្កក" រឺ "ការរឹបអូស" មានន័យថា ការហាមឃាត់ការផ្ទេរ ការផ្លាស់ប្តូរ ការចែកចាយ រឺការបំលាស់ទីទ្រព្យសម្បត្តិជាបណ្តោះអាសន្ន រឺជាការបង្ខាំង រឺការត្រួតពិនិត្យមើលទ្រព្យសម្បត្តិជាបណ្តោះអាសន្ន តាមដីការដែលចេញដោយតុលាការ រឺអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ។

ឆ. "ការរឹបអូស" ដែលរួមមានការពិន័យនៅពេលណាសមស្រប មានន័យថា ការដកហូតជាអចិន្ត្រៃយ៍នៃទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយតាមរយៈដីការរបស់តុលាការ រឺអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ។

ជ. "បទល្មើសដើម" មានន័យថា បទល្មើសទាំងឡាយណាដែលតាមរយៈបទល្មើសនេះបង្កើតបានផលដែលអាចក្លាយជាប្រធានបទនៃបទល្មើសដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

ឈ. "តស៊ូករណី" មានន័យថា បច្ចេកទេសនៃការអនុញ្ញាតអោយបញ្ជើខុសច្បាប់ រឹបញ្ជើសង្ស័យ ឆ្លងកាត់ វិច្ចលទៅក្នុងទឹកដីរបស់រដ្ឋមួយ រដ្ឋច្រើនទៀត ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដឹង ឬ ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង របស់ខ្លួនក្នុងលក្ខខណ្ឌស៊ើបអង្កេតបទល្មើសមួយ និង ការកំណត់អត្តសញ្ញាណមនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រព្រឹត្តិ បទល្មើស ។

មាត្រា ៣

វិសាលភាពនៃការអនុវត្ត

១. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមពាក្យរបស់វា អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះការការពារ ការស៊ើបអង្កេតនិងការ ផ្ដន្ទាទោសលើអំពើពុករលួយ និងចំពោះការបង្កក ការរឹបអូស ទ្រព្យរឹបអូស និងការយកមកវិញនូវផល នៃបទល្មើសដែលបានចែងឡើងដោយយោងទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។
២. ចំពោះគោលបំណងនៃការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ វានឹងមិនចាំបាច់ទេ លើកលែងតែបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះដែលនាំអោយខូចខាត វិអនុរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៤

ការការពារអធិបតេយ្យភាព

១. ភាគីរដ្ឋត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេក្រោមអនុសញ្ញានេះក្នុងបែបបទមួយស្របទៅតាមគោលការណ៍ សមភាព អធិបតេយ្យ និងបូរណភាពទឹកដីរបស់រដ្ឋ ហើយមិនជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់ រដ្ឋផ្សេងទៀត ។
២. គ្មានអ្វីនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះផ្តល់សិទ្ធិអោយភាគីរដ្ឋមួយអនុវត្តនៅក្នុងទឹកដីរបស់រដ្ឋផ្សេងទៀតនូវការ អនុវត្តន៍យុត្តាធិការនិងការបំពេញមុខងារដែលគេរៀបចំបំរុងដោយមិនរាប់បញ្ចូលចំពោះអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋ ផ្សេងទៀតនោះតាមរយៈច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

ជំពូក II

វិធានការបង្ការ

មាត្រា ៥

គោលនយោបាយនៃការអនុវត្តប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ

១. ដោយអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបង្កើតនិងអនុវត្ត វិ
រក្សានូវគោលនយោបាយប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ សំរាប់សំរួលគោលនយោបាយប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
ដែលជំរុញអោយមានការចូលរួមរបស់សង្គម ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងនូវគោលការណ៍នៃក្រិតក្រមច្បាប់ ការគ្រប់
គ្រងកិច្ចការសាធារណៈនិងទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈត្រឹមត្រូវ សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ តម្លាភាព និងការទទួលខុស
ត្រូវ ។
២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវខំខ្លះខ្លាំងដើម្បីបង្កើតនិងជំរុញការអនុវត្តដែលមានប្រសិទ្ធិភាព សំដៅការទប់ស្កាត់អំពើ
ពុករលួយ ។
៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវខំខ្លះខ្លាំងដើម្បីវាយតម្លៃនូវរាល់ឯកសារច្បាប់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ និងវិធានការរដ្ឋបាល
ជាមួយការយល់ឃើញចំពោះការកំណត់ភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ពួកគេដើម្បីទប់ស្កាត់និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើ-
ពុករលួយ ។
៤. នៅពេលណាសមស្របហើយដោយអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ពួកគេ
ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវសហការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងជាមួយអង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិដែលជាប់ពាក់
ព័ន្ធដើម្បីជំរុញនិងអភិវឌ្ឍនវិធានការដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។ ការសហការនោះអាចបញ្ចូលការចូល
រួមនៅក្នុងកម្មវិធីអន្តរជាតិនិងគំរោងដែលសំដៅទៅលើការទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ ។

មាត្រា ៦

អង្គការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ

១. ដោយអនុលោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានានូវអត្ថិភាព
របស់អង្គការដែលទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយនៅពេលណាសមស្របតាមរយៈមធ្យោបាយដូចជា៖
 - ក. ការអនុវត្តគោលនយោបាយដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៥នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយនៅពេលណាសមស្រប
ត្រួតពិនិត្យនិងសំរាប់សំរួលការអនុវត្តគោលនយោបាយទាំងនោះ ។
 - ខ. ការបង្កើតនិងការចែកចាយចំណេះដឹងអំពីការទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ ។
២. ដោយអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់អោយ
អង្គការ យោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះ នូវឯករាជ្យភាពចាំបាច់ដើម្បីធ្វើអោយអង្គការនោះអាច
អនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន រឺរបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពនិងអាចរួចផុតពីឥទ្ធិពលដែលមិនបានគ្រោងទុក

ណាមួយ ។ គេត្រូវផ្តល់អោយនូវធនធានសំភារៈចាំបាច់និងបុគ្គលិកឯកទេសក៏ដូចជាការបណ្តុះបណ្តាល ដែល បុគ្គលិកទាំងនេះត្រូវការដើម្បីអនុវត្តមុខងាររបស់ពួកគេនោះ ។

៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិនូវឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់ អាជ្ញាធរដែលអាចជួយដល់ភាគីរដ្ឋដទៃទៀតក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និងការអនុវត្តនីវិធានការជាក់លាក់សំរាប់ការ ទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ ។

មាត្រា ៧

ផ្នែកសាធារណៈ

១. នៅពេលណាសមស្របនិងអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ ត្រូវខំខ្លះខ្លែងទទួលយករក្សាទុកនិងពង្រឹងប្រព័ន្ធទាំងនេះសំរាប់ការជ្រើសរើស ការជួល ការទិញទុកជាមុន ការដំឡើងឋានៈនិងការចូលនិវត្តន៍របស់មន្ត្រីរាជការ និងនៅពេលណាសមស្រប របស់មន្ត្រីសាធារណៈដែល មិនបានទទួលការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស ៖
 - ក. ដែលត្រូវពឹងផ្អែកលើគោលការណ៍ប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមិនលំអៀង និង គោលបំណង សមភាព និងសម្បទា ។
 - ខ. ដែលបញ្ចូលនីតិវិធីគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស និងការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលសំរាប់មុខដំណែង សាធារណៈដែលបានចាត់ទុកជាពិសេសថាងាយប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ ហើយនៅពេលណាសមស្របការផ្លាស់ ប្តូរបុគ្គលបែបហ្នឹងអោយកាន់មុខដំណែងផ្សេងទៀត ។
 - គ. ដែលជំរុញការផ្តល់រង្វាន់គ្រប់គ្រាន់និងទំហំប្រាក់ខែប្រកបដោយសមធម៌ ដោយពិចារណាលើកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ។
 - ឃ. ដែលជំរុញការអប់រំនិងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីធ្វើអោយពួកគេអាចឆ្លើយតបទៅតាមតំរូវការសំរាប់ការ បំពេញមុខងារសាធារណៈត្រឹមត្រូវ ស្មោះត្រង់និងសមរម្យ និងផ្តល់អោយពួកគេនូវការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ឯកទេសនិងសមស្របដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេពីគ្រោះថ្នាក់នៃអំពើពុករលួយដែលមានជាប់ ជាមួយនឹងការបំពេញមុខងាររបស់ពួកគេ ។ កម្មវិធីបែបនេះអាចធ្វើជាសេចក្តីយោងដល់ក្រមសីលធម៌ វិ ស្តង់ដារនៃការអនុវត្តនៅផ្នែកដែលអាចអនុវត្តបាន ។
២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាផងដែរលើការទទួលទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការនីតិបញ្ញត្តិនិងរដ្ឋបាលសមស្រប ដែលស្របទៅតាមគោលបំណងរបស់អនុសញ្ញានេះ ហើយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ច្បាប់ក្នុងប្រទេស

របស់ខ្លួនជាសារវន្តដើម្បីបញ្ញត្តិលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបេក្ខភាពសំរាប់និងការបោះឆ្នោត ចំពោះ ដំណែងសាធារណៈ ។

៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាផងដែរលើការអនុវត្តនីតិវិធីការនីតិបញ្ញត្តិនិងរដ្ឋបាលសមស្របដែលស្របទៅ តាមគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ និងអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ ខ្លួន ដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាពនៅក្នុងការផ្តល់មូលនិធិរបស់បេក្ខភាពសំរាប់ដំណែងសាធារណៈដែលត្រូវបោះ ឆ្នោតជ្រើសរើស និងនៅក្នុងការផ្តល់មូលនិធិរបស់គណៈបក្សនយោបាយនៅកន្លែងណាដែលអាចអនុវត្តទៅ បាន ។
៤. ដោយអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន រដ្ឋនីមួយៗត្រូវខិតខំខ្លះខ្លះ ដើម្បីទទួលយក រក្សាទុកនិងពង្រឹងប្រព័ន្ធដែលជំរុញអោយមានតម្លាភាព និងទប់ស្កាត់ជំលោះផលប្រយោជន៍

មាត្រា ៨

ក្រមសីលធម៌សំរាប់មន្ត្រីសាធារណៈ

១. ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តលើសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ សេចក្តី ស្មោះត្រង់និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងចំណោមមន្ត្រីសាធារណៈរបស់ខ្លួន ។
២. ជាពិសេសនៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់និងស្ថាប័នផ្ទាល់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវខិតខំខ្លះខ្លះដើម្បីអនុវត្តក្រម សីលធម៌វិស្វកម្មនៃការអនុវត្តសំរាប់ការបំពេញមុខងារសាធារណៈត្រឹមត្រូវ ស្មោះត្រង់និងសមស្រប ។
៣. ចំពោះគោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍ប្រការទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ នៅពេលណាសមស្របហើយអនុឡោម ទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធ្វើការកត់សំគាល់លើ គំនិតដើមដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់អង្គការពហុភាគី អង្គការអន្តរជាតិនិងអង្គការក្នុងស្រុក ដូចជាក្រមសីលធម៌ អន្តរជាតិសំរាប់មន្ត្រីសាធារណៈដែលបានបញ្ចូលក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃសេចក្តីសំរេចរបស់មហាសន្និបាតលេខ 51/59 of 12 December, 1996 ។
៤. ដោយអនុឡោមទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវ ពិចារណាផងដែរលើការបង្កើតវិធានការនិងប្រព័ន្ធដើម្បីសំរួលដល់ការធ្វើរបាយការណ៍លើមន្ត្រីសាធារណៈ ដែលពុករលួយ ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសមស្រប នៅពេលពិនិត្យឃើញថាអំពើទាំងនេះកើតមានក្នុង ដំណើរការអនុវត្តភារកិច្ចរបស់គេ ។

៥. នៅពេលណាសមស្របនិងអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ ត្រូវខំខ្វះខាតដើម្បីបង្កើតវិធានការណ៍និងប្រព័ន្ធដែលតម្រូវអោយមានមន្ត្រីសាធារណៈដើម្បីធ្វើការប្រកាស ចំពោះអាជ្ញាសមស្របអំពីសកម្មភាពខាងក្រៅរបស់ពួកគេ ការជួល ការវិនិយោគទុន ទ្រព្យ និងអំណោយវិគុណប្រយោជន៍ច្រើន ដែលអាចកើតមានជំនោះផលប្រយោជន៍ជាមួយនិង មុខងាររបស់ខ្លួន ជាមន្ត្រីសាធារណៈ ។
៦. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធ្វើការពិចារណាលើការប្រកាន់យកនូវវិន័យ វិធានការប្រឆាំងមន្ត្រីសាធារណៈណាដែលរំលោភក្រមសីលធម៌ រឺស្តង់ដាដែលបានបង្កើតឡើងដោយយោងទៅតាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៩

ការផ្តល់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ

១. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតប្រព័ន្ធនៃការផ្តល់អោយសមស្របដោយផ្អែកលើតម្លាភាព ការប្រកួតប្រជែងនិងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមិនលំអៀងក្នុងការធ្វើការសំរេចចិត្តដែលមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ ។ ប្រព័ន្ធបែបនេះដែលអាចយកមកពិចារណាលើតំលៃសមស្របនៅក្នុងការអនុវត្តត្រូវលើកឡើងអំពី :
 - ក. ការបែងចែកជាសាធារណៈនូវព័ត៌មានដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីការផ្តល់ជូននិងកិច្ចសន្យា រួមមានព័ត៌មានស្តីពីការសុំអញ្ជើញអោយដាក់ស្នើសុំជាផ្លូវការនិងព័ត៌មានចំរើជាប់ពាក់ព័ន្ធស្តីពីការផ្តល់ជូនកិច្ចសន្យា ដោយអនុញ្ញាតអោយអ្នកដាក់ស្នើសុំមានសក្តានុពលមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបចំនិងដាក់ជូនការដាក់ស្នើសុំជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។
 - ខ. ការបង្កើតជាមុននៃលក្ខខណ្ឌសំរាប់ការចូលរួម រួមមានការជ្រើសរើសនិងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការសំរេចជ្រើសរើសនិងការដាក់ស្នើសុំការគ្រប់គ្រង និងការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ពួកគេ ។
 - គ. ការប្រើប្រាស់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់ទុកជាមុននិងមិនលំអៀងសំរាប់ការសំរេចចិត្តផ្តល់អោយជាសាធារណៈដើម្បីសំរួលដល់ការពិនិត្យបញ្ជាក់ជាបន្តបន្ទាប់លើការអនុវត្តត្រឹមត្រូវនូវគោលការណ៍ វិនិច្ឆ័យ ។
 - ឃ. ប្រព័ន្ធនៃការពិនិត្យមើលឡើងវិញក្នុងស្រុកដែលមានប្រសិទ្ធភាព រួមមានប្រព័ន្ធនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីធានានូវបណ្តឹងសើសើស្របច្បាប់និងអ្វីផ្សេងៗទៀតក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលការគ្រប់គ្រង វី នីតិវិធីត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របទៅតាមកថាខណ្ឌនេះមិនត្រូវបានគេគោរពតាម ។

- ៦. ក្នុងករណីសមស្រប វិធានការធ្វើនិយតកម្មបញ្ជាក់ដោយគិតពីការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលិកសំរាប់ការផ្តល់អោយ ដូចជាការប្រកាសពីការចាប់អារម្មណ៍លើការផ្តល់អោយជាសាធារណៈ ការបង្ហាញនីតិវិធីជ្រើសរើស និងតម្រូវការការបណ្តុះបណ្តាល ។
- ២. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុវត្តវិធានការសមស្របដើម្បីជំរុញអោយមានតម្លាភាពនិងការទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។ វិធានការបែបនេះត្រូវមាន៖

ក. នីតិវិធីនៃការអនុម័តថវិកាជាតិ

- ខ. ការធ្វើរបាយការណ៍អោយទាន់ពេលវេលាស្តីអំពីប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំនិងការចំណាយ
- គ. ប្រព័ន្ធស្តង់ដារគណនេយ្យនិងការធ្វើសវនកម្ម និងការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធ
- ឃ. ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់និងការត្រួតពិនិត្យខាងក្នុងដែលមានប្រសិទ្ធភាពនិងផ្តល់ផលល្អ និង
- ង. ក្នុងករណីសមស្រប សកម្មភាពកែតម្រូវក្នុងករណីខកខានមិនបានឆ្លើយតបទៅតាមតម្រូវការដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះ ។

- ៣. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានរដ្ឋបាលនិងស៊ីវិលបែបហ្នឹងនៅពេលណាចាំបាច់ ដើម្បីរក្សាទុកនូវសេចក្តីសុច្ឆន្ទៈនៃសៀវភៅគណនេយ្យរបាយការណ៍ បញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុ រឺឯកសារផ្សេងទៀតដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការចំណាយសាធារណៈ និងប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ និងដើម្បីទប់ស្កាត់ការក្លែងបន្លំឯកសារទាំងអស់នេះ ។

មាត្រា ១០

ការធ្វើរបាយការណ៍សាធារណៈ

ធ្វើការពិចារណាលើសេចក្តីត្រូវការដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការទាំងឡាយនេះនៅពេលណាចាំបាច់ ដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាពនៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈរបស់ខ្លួន រួមមាន ដោយសំដៅលើអង្គការ ការបំពេញមុខងារនិងដំណើរការធ្វើការសំរេចចិត្តរបស់ខ្លួន នៅពេលណាសមស្រប និងអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ។ វិធានការទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូល៖

- ក. នីតិវិធី និង គោលការណ៍អនុម័តដែលអនុញ្ញាតអោយសមាជិកសាធារណៈទូទៅទទួលយក នៅពេលណាសមស្រប នូវព័ត៌មានស្តីពីអង្គការ ការបំពេញមុខងារ និងដំណើរការនៃការធ្វើការសំរេចចិត្តរបស់រដ្ឋបាល

សាធារណៈរបស់ខ្លួន និង ការការពារទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងឯកជន លើការសំរេចចិត្តនិងវិធានច្បាប់ដែល
ជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសមាជិកសាធារណៈ ។

- ខ. ការធ្វើអោយងាយស្រួលនូវនីតិវិធីរដ្ឋបាល នៅពេលណាសមស្រប ដើម្បីជួយសំរួលដល់ការទទួលបានជា
សាធារណៈនូវអាជ្ញាធរនាក់ទំនងជាមួយនឹងសមត្ថកិច្ចដែលមានសិទ្ធិសំរេច និង
- គ. ការបោះពុម្ពព័ត៌មានដែលអាចបញ្ចូលរបាយការណ៍ស្តីពីគ្រោះថ្នាក់នៃអំពើពុករលួយនៅក្នុងរដ្ឋបាល-
សាធារណៈរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១១

វិធានការអំពីសេវាកម្មតុលាការនិងការកាត់ទោស

- ១. ចាំទុកក្នុងចិត្តនូវឯករាជ្យភាពនៃតួនាទីតុលាការនិងតួនាទីដ៏សំខាន់របស់ខ្លួនក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុក
រលួយ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានដើម្បីពង្រឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងដើម្បីទប់ស្កាត់ឱកាសប្រព្រឹត្តិអំពើពុករលួយ
នៅក្នុងចំណោមសមាជិកតុលាការ ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តិនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន
និងដោយមិនលំអៀងចំពោះឯករាជ្យភាពតុលាការ ។ វិធានការបែបប្តឹងអាចរួមបញ្ចូលទាំងគោលការណ៍លើ
ទង្វើរបស់សមាជិកតុលាការទាំងអស់ ។
- ២. វិធានការចំពោះប្រសិទ្ធិតែមួយដូចគ្នានឹងវិធានការដែលគេបានអនុវត្តស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះ
អាចត្រូវបានគេបញ្ចូលនិងអនុវត្តនៅក្នុងសេវាកម្មការកាត់ទោសក្នុងភាគីរដ្ឋទាំងនោះដែលវាមិនបង្កើតជាផ្នែក
នៃតុលាការ ប៉ុន្តែទទួលបាននូវឯករាជ្យភាពស្រដៀងគ្នាទៅនឹងឯករាជ្យភាពនៃសេវាកម្មតុលាការ ។

មាត្រា ១២

ផ្នែកឯកជន

- ១. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តិនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធាន
ការដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកឯកជន លើកកម្ពស់ស្តង់ដាគណៈនេយ្យនិងការធ្វើ
សវនកម្មនៅក្នុងផ្នែកឯកជន និងនៅពេលណាសមស្រប ផ្តល់ការពិន័យរដ្ឋប្បវេណី ពិន័យរដ្ឋបាលវិប្បទណ្ឌ
ដែលមានប្រសិទ្ធភាពធ្វើអោយរាងចាលនិងសមាមាត្រទៅនឹងទោសកំហុសនោះចំពោះការខកខានមិនបាន
អនុវត្តតាមវិធានការបែបនោះ ។
- ២. វិធានការដើម្បីសំរេចគោលបំណងទាំងនេះអាចរួមមាន៖

- ក. ការជំរុញអោយមានការសហប្រតិបត្តិការរវាងភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់និងអង្គភាពឯកជនដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។
- ខ. ការជំរុញអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍ស្តង់ដាននីតិវិធីដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់អង្គភាពឯកជនដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ រួមមានក្រមសីលធម៌ចំពោះការបំពេញសកម្មភាពជំនួញត្រឹមត្រូវ ស្មោះត្រង់និងស្មាតស័ង្ស និងគ្របដណ្តប់ដល់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ និងការទប់ស្កាត់ជំលោះផលប្រយោជន៍ និងចំពោះការជំរុញអោយមានការប្រើប្រាស់ការប្រតិបត្តិជំនួញក្នុងចំណោមមុខជំនួញទាំងឡាយនិងក្នុងការទំនាក់ទំនងជំនួញដែលបញ្ញត្តិដោយកិច្ចសន្យាជាមួយរដ្ឋនោះ ។
- គ. ការជំរុញអោយមានតម្លាភាពក្នុងចំណោមអង្គភាពឯកជន នៅពេលណាសមស្របរួមមានវិធានការចំពោះអត្តសញ្ញាណរបស់រូបវន្តបុគ្គលនិងនីតិបុគ្គលដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតនិងការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គភាពសាធារណៈ ។
- ឃ. ការទប់ស្កាត់ការប្រើខុសនៃនីតិវិធីដែលធ្វើនិយតកម្មដល់អង្គភាពឯកជនទាំងអស់ រួមមាន នីតិវិធីចំពោះការទំនុកបំរុងដោយប្រាក់និងអាជ្ញាបណ្ណដែលបានផ្តល់អោយដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈសំរាប់សកម្មភាពជំនួញ ។
- ង. ការទប់ស្កាត់ជំលោះផលប្រយោជន៍តាមរយៈការដាក់លក្ខខណ្ឌ នៅពេលណាសមស្របនិងសំរាប់រយៈពេលមួយសមហេតុផល លើសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈរបស់អតីតមន្ត្រីសាធារណៈ រឺលើការជួលមន្ត្រីសាធារណៈដោយផ្នែកឯកជនបន្ទាប់ពីការលាលែងរឺការចូលនិវត្តន៍របស់ពួកគេ នៅពេលដែលសកម្មភាព រឺការជួលបែបនេះមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់នឹងមុខងារដែលកាន់កាប់ រឺដែលគ្រប់គ្រងដោយមន្ត្រីសាធារណៈទាំងនោះក្នុងអំឡុងពេលកាន់មុខដំណែងរបស់ពួកគេ ។
- ច. ការធានាថា ដោយពិចារណាលើរចនាសម្ព័ន្ធនិងទំហំរបស់ពួកគេ សហគ្រាសឯកជនទាំងអស់មានការត្រួតពិនិត្យសវនកម្មខាងក្នុងដើម្បីជួយក្នុងការទប់ស្កាត់និងការពារអំពើពុករលួយ ហើយថា គណនីនិងបញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាសឯកជនបែបនោះដែលតំរូវអោយមានអាចនឹងមានការធ្វើសវនកម្មនិងមាននីតិវិធីធ្វើវិញ្ញាបនកម្មបញ្ជាក់សមស្រប ។
៣. ដោយអនុឡោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួននិងបទបញ្ជាទាំងឡាយចំពោះការរក្សាទុកសៀវភៅនិងឯកសារទាំងអស់ ការបង្ហាញបញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុ និងស្តង់ដាគណៈនេយ្យនិងសវនកម្ម នៅពេលណាចាំបាច់ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹងដើម្បីហាមឃាត់អំពើដូចខាងក្រោមដែលបានអនុវត្តសំរាប់គោលបំណងនៃការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសណាមួយដែលបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ៖

ក. ការបង្កើតគណនីក្រៅសៀវភៅបញ្ជី

ខ. ការបង្កើតសៀវភៅក្រៅវិ ប្រតិបត្តិការដែលបានធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មដោយមិនពេញលេញ

គ. ការកាត់ចូលការចំណាយមិនពិត

ឃ. ការបញ្ចូលបំណុលជាមួយការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មខុសពីកម្មវត្ថុរបស់វា

ង. ការប្រើប្រាស់ឯកសារក្លែងក្លាយ និង

ច. ការបំផ្លាញឯកសារដែលបានរក្សាទុកដោយចេតនាមុនការកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

៤. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានការកាត់បន្ថយពន្ធលើចំណាយដែលនាំអោយមានសំណួរ ដែលក្រោយមកក្លាយជាសមាសភាគផ្សំនៃបទល្មើសមួយដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៥ និង១៦ នៃអនុសញ្ញា នេះ និងនៅពេលណាសមស្រប ចំណាយផ្សេងៗទៀតដែលនាំមកនូវការជួយជ្រោមជ្រែងដល់ឥរិយាបថពុករលួយ ។

មាត្រា ១៣

ការចូលរួមរបស់សង្គម

១. ទៅតាមមធ្យោបាយនិងអនុឡោមតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីជំរុញអោយមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់បុគ្គលនិងក្រុមខាងក្រៅផ្នែក សាធារណៈ ដូចជាសង្គមស៊ីវិល អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនិងអង្គការដែលមានមូលដ្ឋាននៅតាមសហគមន៍ ក្នុង ការទប់ស្កាត់ និងប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ និងដើម្បីផ្សព្វផ្សាយអោយមានការយល់ដឹងជាសាធារណៈចំពោះ ការកើតមានឡើង បុព្វហេតុនិងកំលាំងស្រូបទាញនៃអំពើពុករលួយ និងការគំរាមកំហែងដែលបង្កឡើង ដោយអំពើពុករលួយ ។ ការចូលរួមនេះត្រូវបានពង្រឹងតាមរយៈវិធានការដូចតទៅ ៖

ក. ការលើកកម្ពស់តម្លាភាពនៃការចូលរួម និងការជំរុញអោយមានការចូលរួមរបស់សាធារណៈជនក្នុងដំណើរ ការធ្វើការសំរេចចិត្ត ។

ខ. ការធានាថា សាធារណៈជនទទួលបានព័ត៌មានដោយប្រសិទ្ធភាព ។

គ. ការអនុវត្តន៍សកម្មភាពព័ត៌មានសាធារណៈដែលនាំអោយមានការមិនអាចអត់ទ្រាំនឹងការប្រព្រឹត្តិអំពើពុក រលួយបាន ក៏ដូចជាកម្មវិធីអប់រំសាធារណៈ រួមមានកម្មវិធីសិក្សានៅតាមសាលារៀននិងសាកលវិទ្យាល័យ

ឃ. ការគោរព ការជំរុញនិងការការពារសេរីភាពដើម្បីស្វែងរក ទទួលយក បោះពុម្ព និងចែកចាយព័ត៌មាន ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយ។ សេរីភាពនោះអាចមានលក្ខខណ្ឌមួយចំនួន ប៉ុន្តែលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ ត្រូវតែដូចអ្វីដែលបានផ្តល់អោយដោយច្បាប់ ហើយលក្ខខណ្ឌទាំងនេះគឺថាបាច់ ៖

- i. ចំពោះការគោរពសិទ្ធិ រឺកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់អ្នកដទៃទៀត
- ii. ចំពោះការការពារសន្តិសុខជាតិរឺសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ រឺសុខភាពសាធារណៈ រឺការការពារសីលធម៌

២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីធានាថា អង្គការប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ដូចមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានគេស្គាល់ជាសាធារណៈ ហើយត្រូវអនុញ្ញាតអោយមាន ការចេញចូលក្នុងអង្គការទាំងនោះបាន នៅពេលណាសមស្របសំរាប់ការរាយការណ៍ ការបញ្ចូលឧប្បត្តិហេតុ ណាមួយដោយអនាមិកដែលគេអាចចាត់ទុកថាបង្កើតបានជាបទល្មើសដូចដែលបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ

មាត្រា ១៤

វិធានការបើកប្រយោជន៍ការលាងលុយ

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវ ៖

ក. បង្កើតរបបត្រួតពិនិត្យនិងដាក់កំរិតក្នុងស្រុកទូទៅមួយសំរាប់ធនាគារនិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនមែនជា ធនាគារ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងរូបវន្តបុគ្គល រឺនីតិបុគ្គល ដែលផ្តល់សេវាកម្មជាផ្លូវការ រឺក្រៅផ្លូវការសំរាប់ ការផ្ទេរលុយ រឺរបស់មានតម្លៃ និងនៅពេលណាសមស្រប រាប់បញ្ចូលទាំងអង្គការដទៃទៀតជាពិសេស ដែលអាចប្រព្រឹត្តិអំពើលាងលុយ នៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើអោយពួកគេនឹងស៊ើបរកអោយ ឃើញគ្រប់រូបភាពនៃការលាងលុយទាំងអស់ដែលរបបនោះត្រូវសង្កត់បញ្ជាក់នូវអ្វីៗដែលតំរូវអោយមាន សំរាប់អតិថិជន និងនៅពេលណាសមស្របសំរាប់ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មម្ចាស់ដែលទទួលបានប្រយោជន៍ ការរក្សាទុកឯកសារនិងការធ្វើរបាយការណ៍ពីកិច្ចការជំនួញគួរអោយសង្ស័យ ។

ខ. ដោយគ្មានបុរេនិច្ចយ្មចំពោះមាត្រា ៤៦នៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវធានាថា ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ដែលដាក់កំរិតផ្នែក រដ្ឋបាល និងអាជ្ញាដទៃទៀតដែលបានផ្តល់អោយដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការលាងលុយ (ដែលរាប់បញ្ចូល នៅពេលណាសមស្របក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសនូវអំណាចតុលាការ) មានសមត្ថភាពដើម្បីសហការនិង ផ្តោះប្តូរព័ត៌មាននៅកំរិតជាតិនិងអន្តរជាតិនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបានបញ្ញត្តិដោយច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់

ខ្លួន ហើយចំពោះគោលបំណងនោះ ត្រូវពិចារណាលើការបង្កើតកងចារកម្មហិរញ្ញប្បទានដើម្បីធ្វើជា មជ្ឈមណ្ឌលជាតិសំរាប់ប្រមូល វិភាគ និងចែកចាយព័ត៌មានចំពោះការលាយល្អយដែលមានសក្តានុពល ។

២. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើការអនុវត្តនីវិធានការដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីស៊ើបអង្កេតនិងត្រួតពិនិត្យចរន្ត របស់លុយនិងឧបករណ៍ដែលមានតំលៃគួរសមឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់ពួកគេដែលអាចមានការការពារ ដើម្បី ធានាបាននូវការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ និងគ្មានការរារាំងតាមវិធីណាមួយដល់ការចរចាចរន្តចរន្តស្រប ច្បាប់ ។ វិធានការបែបនេះអាចរាប់បញ្ចូលការតម្រូវមួយដែលអោយឯកត្តជន និងក្រុមហ៊ុនទាំងអស់ធ្វើការ រាយការណ៍ពីផ្ទៃចំនួនសាច់ប្រាក់ច្រើនក្រសែកនិងឧបករណ៍មានតំលៃគួរសមឆ្លងកាត់ព្រំដែននោះ ។

៣. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើការអនុវត្តនីវិធានការដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយសមស្របដើម្បីតម្រូវអោយ ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកបញ្ជូនប្រាក់ :

- ក. បញ្ចូលលើទំរង់បែបបទសំរាប់ការផ្ទេរមូលនិធិតាមអេឡិចត្រូនិក និងសារដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅក្នុង ព័ត៌មានចំនួននិងមានន័យគ្រប់គ្រាន់ស្តីពីម្ចាស់ដើម ។
- ខ. រក្សាទុកព័ត៌មានបែបនោះទូទាំងបណ្តាញការចំណាយប្រាក់ និង
- គ. អនុវត្តការលើកកម្ពស់ការពិនិត្យពិចារណាចំពោះការផ្ទេរមូលនិធិដែលមិនមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ស្តីពី ម្ចាស់ដើម ។

៤. ក្នុងការបង្កើតរបបត្រួតពិនិត្យនិងដាក់កំរិតក្នុងប្រទេសមួយនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រានេះ និងដោយគ្មាន បុរេនិច្ចយចំពោះមាត្រាដទៃទៀតនៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវបានអំពាវនាវអោយប្រើប្រាស់ជា គោលការណ៍នូវគំនិតដើមដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់អង្គការជាតិ អន្តរជាតិនិងពហុភាគីប្រឆាំងនឹងការលាង លុយ ។

៥. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវខិតខំខ្លះខ្លះដើម្បីបង្កើតនិងជំរុញអោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាសកល ក្នុងតំបន់ អនុតំបន់ និងទ្វេភាគីក្នុងចំណោមអំណាចតុលាការ អាជ្ញាធរអនុវត្តច្បាប់ និងអាជ្ញាធរនិយត្តិការដើម្បីប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងនឹងការលាងលុយ ។

មាត្រា ១៥

ការស៊ើបអង្កេតរបស់មន្ត្រីសាធារណៈជាតិ

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលទុកជាបន្តបន្ទាប់នូវវិធានការច្បាប់និងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ត្រូវបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវ :

- ក. ការសន្យា ការផ្តល់អោយ ការអោយដោយផ្ទាល់ដោយប្រយោលនូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកទៅដល់មន្ត្រីសាធារណៈសំរាប់ផ្ទាល់ខ្លួនជាផ្លូវការ រឺសំរាប់ជនណាម្នាក់រឺអង្គភាពផ្សេងទៀតទៅតាមលំដាប់លំដោយការប្រព្រឹត្តិជាផ្លូវការ រឺទប់ស្កាត់កុំអោយអនុវត្តការៈកិច្ចជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។
- ខ. ការរំលោភ ការទទួលយកនូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកដោយផ្ទាល់ រឺប្រយោលដោយមន្ត្រីសាធារណៈសំរាប់ផ្ទាល់ខ្លួនជាផ្លូវការ រឺសំរាប់ជនណាម្នាក់ រឺអង្គភាពផ្សេងទៀតទៅតាមលំដាប់លំដោយការប្រព្រឹត្តិជាផ្លូវការ រឺទប់ស្កាត់កុំអោយអនុវត្តការៈកិច្ចជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៦

ការស៊ើបអង្កេតរបស់មន្ត្រីសាធារណៈបរទេសនិងមន្ត្រីអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ

- ១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលទុកជាបន្តបន្ទាប់នូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹង និងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវការសន្យា ការផ្តល់អោយ ឬការអោយទៅមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសណាម្នាក់ ឬ មន្ត្រីរបស់អង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ ដោយផ្ទាល់ឬប្រយោលនូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកមួយសំរាប់ខ្លួនឯងជាផ្លូវការ ឬសំរាប់ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ឬ អង្គភាពមួយផ្សេងទៀតទៅតាមលំដាប់លំដោយការប្រព្រឹត្តិជាផ្លូវការ ឬ ទប់ស្កាត់ពីការបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនជាផ្លូវការដើម្បីទទួលបានមកវិញ រឺឃាត់ឃាំងជំនួញ រឺតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកផ្សេងទៀតជាប់ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តន៍ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ។
- ២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជាបន្តបន្ទាប់នូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាមន្ត្រីសាធារណៈបរទេស ឬ

មន្ត្រីអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវការរំលោភបំពាន ឬការទទួលយកដោយ ផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវគុណប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកមួយសំរាប់ខ្លួនឯងជាផ្លូវការ ឬ សំរាប់ អ្នកដទៃទៀត ឬ សំរាប់អង្គភាពទៅតាមលំដាប់ដោយនៃអំពើជាផ្លូវការ ឬ ទប់ស្កាត់មិនអោយមានការ បំពេញតួនាទីជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៧

ការលួចបន្លំ ការយកធ្វើជារបស់ខ្លួនខុសច្បាប់ ឬការបន្លំបន្លំទ្រព្យសម្បត្តិដោយមន្ត្រីសាធារណៈ

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់នេះ និងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំ បាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនាដោយមន្ត្រីសាធារណៈនូវការ លួចបន្លំ ការយកធ្វើ ជារបស់ខ្លួនខុសច្បាប់ ឬ ការបន្លំបន្លំដទៃទៀតនៃទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយ មូលនិធិសាធារណៈ ឬ ឯកជន ឬ សន្តិសុខ ឬ អ្វីមួយផ្សេងទៀតមានតំលៃដែលបានផ្តល់អោយដល់មន្ត្រីសាធារណៈដោយអាស្រ័យ តួនាទីរបស់ខ្លួន សំរាប់ផលប្រយោជន៍របស់ ឬ សំរាប់ផលប្រយោជន៍អ្នកផ្សេងទៀត ឬ ផលប្រយោជន៍អង្គភាព ។

មាត្រា ១៨

ការធ្វើបំប្លែងនៅក្នុងឥទ្ធិពល

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបនេះ និងវិធានការដទៃ ទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវ៖

ក. ការសន្យា ការផ្តល់អោយ ឬ ការអោយទៅមន្ត្រីសាធារណៈម្នាក់ ឬ ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀតដោយ ផ្ទាល់ ឬ ប្រយោលនូវគុណប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកទៅតាមលំដាប់ដោយដែលមន្ត្រីសាធារណៈ ឬ ជន នោះរំលោភនូវឥទ្ធិពលពិតប្រាកដ ឬ សន្មត់របស់ខ្លួនជាមួយនឹងទស្សនៈចំពោះការទទួលបានពីអាជ្ញាសាធារណៈ ឬ អាជ្ញារដ្ឋបាលរបស់ភាគីរដ្ឋនោះនូវគុណប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកសំរាប់អ្នកចាប់ផ្តើមសកម្មភាពមុន ឬ សំរាប់ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ។

ខ. ការរំលោភ ឬ ការទទួលយកនូវគុណប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកដោយផ្ទាល់ ឬ ប្រយោល ដោយខ្លួនឯង ឬ សំរាប់ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀតដោយមន្ត្រីសាធារណៈ ឬ ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ទៅតាមលំដាប់

លំដោយដែលមន្ត្រីសាធារណៈ ឬ ជននោះរំលោភឥទ្ធិពលពិត ឬដែលសន្មត់របស់ខ្លួនជាមួយទស្សនៈចំពោះការ ទទួលបាននូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុកពីអាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬ រដ្ឋបាលនៃភាគីរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ១៩

ការរំលោភបំពាន

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជាបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបនេះ និង វិធានការ ដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាមន្ត្រីសាធារណៈដែលមិនទទួល ខុសត្រូវមុខងាររបស់ខ្លួនបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនានូវការរំលោភបំពានឬតួនាទី ដែលនោះគឺជាការប្រព្រឹត្តិ ឬ ការ ខកខានមិនបានប្រព្រឹត្តិសកម្មភាពមួយដែលរំលោភច្បាប់ ក្នុងគោលបំណងទទួលបាននូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិន បានគ្រោងទុកសំរាប់ខ្លួនឯង ឬ ជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ឬ សំរាប់អង្គភាពណាមួយ ។

មាត្រា ២០

ការធានាទ្រព្យសម្បត្តិ

ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង គោលការណ៍ជាសារវ័ន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋ នីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជាបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបនេះ និង វិធានការដទៃទៀតដែល អាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនានូវការបានទ្រព្យសម្បត្តិ ខុសច្បាប់ ដែលនោះគឺជា ការកើនឡើងគួរអោយកត់សំគាល់នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់មន្ត្រីសាធារណៈម្នាក់ដែលគេ មិនអាចពន្យល់អោយសមហេតុផលនូវទំនាក់ទំនងប្រាក់ចំណូលស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២១

អំពើសំណូកនៅក្នុងផ្នែកឯកជន

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកនូវវិធានការច្បាប់បែបនេះ និង វិធានការដទៃទៀតដែល អាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនានៅក្នុងសកម្មភាព ពាណិជ្ជកម្ម សេដ្ឋកិច្ច ហិរញ្ញវត្ថុនូវ៖

ក. ការសន្យា ការផ្តល់អោយ ឬ ការអោយដោយផ្ទាល់ ឬ ប្រយោលនូវតុលាប្រយោជន៍ដែលមិនបាន គ្រោងទុកណាមួយទៅដល់ជនណាម្នាក់ដែលដឹកនាំ ឬ ធ្វើការក្នុងឋានៈណាមួយអោយអង្គភាពឯកជនមួយ សំរាប់

ផ្ទាល់ខ្លួន ឬ សំរាប់អ្នកដទៃណាម្នាក់ទៅតាមលំដាប់លំដោយដែលជននោះប្រព្រឹត្តិ ឬ ទប់ស្កាត់ពីការប្រព្រឹត្តិ ដោយ រំលោភភារៈកិច្ចរបស់ខ្លួន។

ខ. ការរើអង្គាស ឬ ការទទួលយកដោយផ្ទាល់ ឬ ប្រយោលនូវគុណប្រយោជន៍ដែលមិនបានគ្រោងទុក ដោយជនណាម្នាក់ដែលដឹកនាំ ឬ ធ្វើការក្នុងឋានៈណាមួយអោយអង្គភាពផ្នែកឯកជនសំរាប់ខ្លួនឯង ឬ សំរាប់ជន ណាម្នាក់ផ្សេងទៀតទៅតាមលំដាប់លំដោយដែលជននោះប្រព្រឹត្តិ ឬ ទប់ស្កាត់ពីការប្រព្រឹត្តិ ដោយរំលោភភារៈកិច្ច របស់ខ្លួន។

មាត្រា ២២

ការលួចបន្លំទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងផ្នែកឯកជន

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជាបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបនេះ និងវិធានការ ដទៃទៀតដែលអាចចាំដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវការលួចបន្លំ នៅក្នុងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម សេដ្ឋកិច្ច វិហារញ្ជូរត្ត ដោយជនណាម្នាក់ដែលនាំដឹកនាំ ធ្វើការក្នុងឋានៈណាមួយ នៅក្នុងអង្គភាពផ្នែកឯកជននៃទ្រព្យ វិមូលនិធិឯកជន វិសន្តិសុខ វិវត្តដទៃទៀតដែលមានតំលៃដែលបានប្រគល់ អោយជននោះដោយអាស្រ័យនូវតួនាទីរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ២៣

ការលាងថយនៃបទល្មើស

១. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួល យកទុកជាបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបប្តឹង និងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើង ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវ :

ក. (i) ការបន្លំបន្លំ វិការផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលដឹងថា ទ្រព្យនោះគឺជាផលនៃបទឧក្រិដ្ឋសំរាប់គោលបំណង បិទបាំង រឺក្លែងប្រកបខុសច្បាប់របស់ទ្រព្យនោះ រឺប្រកបដើមនៃការជួយជនណាម្នាក់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង ការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដើមដើម្បីបញ្ចៀសវិបាកច្បាប់នៃការប្រព្រឹត្តិរបស់ខ្លួន។

(ii) ការលាក់បាំង រឺការក្លែងធ្វើជាតិ ប្រភព ទីតាំង ការចែកចាយ ការរំកិល រឺកម្មសិទ្ធិពិតនៃ វិសិទ្ធិជាមួយ នឹងការគោរពចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលដឹងថា ទ្រព្យនោះគឺជាផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ។

ខ. ដោយអនុឡោមទៅតាមទស្សនៈជាមូលដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន៖

- (i) ការបានមក កាន់កាប់ វិការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលដឹងនៅពេលទទួលថា ទ្រព្យសម្បត្តិនោះគឺជា ផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។
- (ii) ការចូលរួម ការសេចក្តី វិការសមគំនិតដើម្បីប្រព្រឹត្តិ ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តិនិងការជួញដូរជំនួញ ការជុំញ ការជួយសំរួលនិងការប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់ ការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅ តាមមាត្រានេះ ។

២. សំរាប់គោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍វិការប្រើប្រាស់កថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះ ៖

- ក. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវស្វែងរកដើម្បីអនុវត្តកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះចំពោះអ្នកបទល្មើសដើមទុំទូលាយ បំផុត ។
- ខ. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបញ្ចូល ដូចជាបទល្មើសដើមនៅត្រឹមអប្បបរមានូវរងទូទៅមួយនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដូចដែលបានចែង ដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។
- គ. សំរាប់គោលបំណងនៃអនុកថាខណ្ឌ (ខ) ខាងលើ បទល្មើសដើមត្រូវបញ្ចូលបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តិ ទាំងពីរ នៅខាងក្នុងនិងនៅខាងក្រៅយុត្តាធិការនៃភាគីរដ្ឋដែលកំពុងមានបញ្ហា ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ ដោយបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តិខាងក្រៅយុត្តាធិការនៃភាគីរដ្ឋមួយត្រូវតែជាបទល្មើសដើមតែមួយគត់ នៅពេលណា ឥរិយាបថជាប់ពាក់ព័ន្ធគឺជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនៅក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ដែលជាកន្លែងបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តិ ហើយវាជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនៅក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ ភាគីរដ្ឋនោះដែលអនុវត្ត វិប្រើប្រាស់មាត្រានេះ ប្រសិនបើបទល្មើសកើតមានឡើងនៅទីនោះ ។
- ឃ. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់ឯកសារថតចម្លងនៃច្បាប់របស់ខ្លួនដែលផ្តល់ឥទ្ធិពលដល់មាត្រានេះ និងឯកសារ ថតចម្លងនៃការផ្លាស់ប្តូរបន្តបន្ទាប់ចំពោះច្បាប់បែបនេះ វិ សេចក្តីពន្យល់របស់ច្បាប់នោះទៅអោយ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- ង. ប្រសិនបើតម្រូវដោយគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ វាអាចត្រូវបានគេ ផ្តល់អោយថា បទល្មើសទាំងឡាយដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះមិនអនុវត្តចំពោះបុគ្គល ណាដែលបានប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដើមទេ ។

មាត្រា ២៤

ការបិទបាំង

ដោយគ្មានបុរេនិច្ចយ័ចំពោះប្រការទាំងឡាយនៃមាត្រា ២៣នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការទទួលយកទុកជាបន្តនូវវិធានការច្បាប់បែបនេះនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវការបិទបាំង ការឃាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិបន្តនៅពេលជនជាប់ពាក់ព័ន្ធនោះដឹងថា ទ្រព្យសម្បត្តិនោះគឺជាលទ្ធផលបានមកពីបទល្មើសណាមួយដូចដែលបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះបន្ទាប់ពីការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសណាមួយដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះដោយមិនបានចូលរួមនៅក្នុងបទល្មើសបែបនេះ ។

មាត្រា ២៥

ការរារាំងយុត្តិធម៌

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជាបន្តនូវវិធានការច្បាប់និងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលណាបានប្រព្រឹត្តិដោយចេតនានូវ :

ក. ការប្រើប្រាស់កំលាំងកាយ ការគំរាមកំហែង វិការបំភ័យ វិការសន្យា ការផ្តល់អោយវិការអោយនូវតុណ្ហប្រយោជន៍មិនបានគ្រោងទុកមួយ ដើម្បីអន្តរាសក្ខីភាពមិនពិត ដើម្បីជ្រៀតជ្រែកក្នុងការផ្តល់អោយសក្ខីភាព វិផលិតកម្មភស្តុតាងនៅក្នុងដំណើរការដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែង ដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

ខ. ការប្រើប្រាស់កំលាំងកាយ ការគំរាមកំហែង វិការបំភ័យដើម្បីជ្រៀតជ្រែកជាមួយការអនុវត្តន៍ភារៈកិច្ចជាផ្លូវការដោយមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ រឺមន្ត្រីយុត្តិធម៌ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងអនុកថាខណ្ឌនេះត្រូវធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីរដ្ឋដើម្បីទទួលបានច្បាប់ដែលការពារដល់ប្រភេទមន្ត្រីសាធារណៈផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ២៦

សំណង និង ការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គល

១. ស្របទៅតាមគោលច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការបែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវបំណុលរបស់នីតិបុគ្គលចំពោះការចូលរួមនៅក្នុងបទល្មើស ដូចបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។
២. ដោយអនុឡោមតាមគោលការណ៍ច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋនោះ បំណុលរបស់នីតិបុគ្គលអាចជាបទល្មើសរដ្ឋបាល បទល្មើសរដ្ឋប្បវេណី វិជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។
៣. បំណុលបែបនេះត្រូវគ្មានបុរេនិច្ចយថាចំពោះបំណុលព្រហ្មទណ្ឌនៃរូបវន្តបុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តិបទល្មើស ។
៤. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានាជាពិសេសថា នីតិបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវ ដោយអនុឡោមទៅតាមមាត្រានេះ អាចនឹងទទួលបានការដាក់ទណ្ឌកម្មមិនមែនព្រហ្មទណ្ឌ វិព្រហ្មទណ្ឌសមស្រប និងដែលធ្វើអោយរាងចាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព រួមមានទណ្ឌកម្មរូបិយវត្ថុ ។

មាត្រា ២៧

ការចូលរួមនិងការប៉ុនប៉ង

១. ដោយអនុឡោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនូវការចូលរួមនៅក្នុងឋានៈណាមួយ ដូចជាអ្នកសមគំនិត អ្នកជំនួញការ រឺអ្នកមេគំនិតនៅក្នុងបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។
២. ដោយអនុឡោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនូវការប៉ុនប៉ងណាមួយដើម្បីប្រព្រឹត្តិបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

៣. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនូវការរៀបចំសំរាប់បទល្មើសមួយដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ២៨

ការដឹង ចេតនា និងគោលបំណងជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើស

ការដឹង ចេតនា វិគោលបំណងដែលតម្រូវជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះអាចទាញចេញពីកាលៈទេសៈពិតមិនលំអៀង ។

មាត្រា ២៩

អាជ្ញាយុកាល

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗនៅពេលណាសមស្របត្រូវបង្កើតនៅក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួននូវអាជ្ញាយុកាលវែងមួយដែលនៅក្នុងនោះត្រូវផ្តើមបណ្តឹងចំពោះបទល្មើសណាមួយដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ហើយបង្កើតអាជ្ញាយុកាលវែងមួយ វិវ័លំអោយសំរាប់ការផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននូវអាជ្ញាយុកាលដែលជនល្មើសតាមការចោទប្រកាន់បានរត់គេចពីរដ្ឋបាលតុលាការ ។

មាត្រា ៣០

ការកាត់ទោស ការវិនិច្ឆ័យទោសនិងការងារកម្មវិធី

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវកំណត់ថាការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ទៅតាមទំងន់នៃបទល្មើសនោះ ។
២. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន និងគោលការណ៍រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹងដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើត វិរក្សទុកនូវតុល្យភាពសមស្របរវាងអភ័យឯកសិទ្ធិណាមួយ វិបុលសិទ្ធិនៃយុត្តាធិការដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាចំពោះមន្ត្រីសាធារណៈរបស់ខ្លួនសំរាប់ការបំពេញមុខងាររបស់ពួកគេ និងលទ្ធភាពទាំងឡាយនៃការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស និងការវិនិច្ឆ័យទោសបទល្មើសប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណាចាំបាច់ ។

៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវខំខ្លះខ្លែងដើម្បីធានាថា អំណាចច្បាប់ដែលប្រុងប្រយ័ត្នណាមួយនៅក្រោមច្បាប់ ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងការកាត់ទោសមនុស្សសំរាប់បទល្មើសដូចដែលបានចែង ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញា ត្រូវបានគេអនុវត្តដើម្បីបង្កើនអោយដល់អតិបរិមាណប្រសិទ្ធភាព នៃវិធានការអនុវត្តច្បាប់ ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមបទល្មើសទាំងនេះ ហើយចំពោះសេចក្តីត្រូវការ ដើម្បីធ្វើអោយព្យុត្តទៅនូវការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសបែបនេះ ។
៤. នៅក្នុងករណីនៃបទល្មើសដូចដែលបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការ សមស្របដើម្បីខំប្រឹងប្រែងធានាថា លក្ខខណ្ឌដែលបានរំលោភជាប់ទាក់ទងទៅនឹងការសំរេចចិត្តលើ ការលើកលែង ការផ្អាកការកាត់ទោស វិការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវគិតគូរពិចារណានូវសេចក្តីត្រូវការដើម្បី ធានាវត្តមានចុងចោទនៅពេលសាវនាការព្រហ្មទណ្ឌបន្តបន្ទាប់ ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុង ប្រទេសរបស់ខ្លួន និងចំពោះសិទ្ធិការពារ ។
៥. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើទំងន់នៃបទល្មើសដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ នៅពេលធ្វើការពិចារណាលើ យថាភាពនៃការដោះលែងមនុស្សមុន វិការដោះលែងមនុស្សដោយមានលក្ខខណ្ឌកំណត់មុន ដែលត្រូវ បានគេកាត់អោយជាប់ទោសពីបទល្មើសបែបហ្នឹង ។
៦. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវពិចារណា លើការបង្កើតនីតិវិធីដែលតាមនីតិវិធីនេះគេអាចចោទប្រកាន់មន្ត្រីសាធារណៈពីបទល្មើសដូចដែលបាន ចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណាសមស្របអាចត្រូវបានគេដកហូត ពន្យា វិចាត់តាំងឡើងវិញដោយអាជ្ញាធរសមស្រប ដែលចាំទុកក្នុងចិត្តនូវការគោរពចំពោះគោលការណ៍ សន្តត់ជាមុនថាគ្មានទោស ។
៧. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណា លើការបង្កើតវិធានការសំរាប់ការដកសិទ្ធិរបស់ជនដែលត្រូវបានគេកាត់អោយជាប់ទោសពីបទល្មើស ដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះតាមរយៈដីកាតុលាការ រឺមធ្យោបាយសម ស្របដទៃទៀតណាមួយសំរាប់រយៈពេលមួយដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន នៅ ពេលណាគេចេញដីកាអោយចាប់ខ្លួនតាមរយៈស្ថានទំងន់នៃបទល្មើស ពី៖

ក. ការកាន់មុខតំណែងសាធារណៈ និង

ខ. ការកាន់មុខតំណែងនៅក្នុងសហគ្រាសមួយដែលបានគ្រប់គ្រងដោយផ្នែក រឺទាំងមូលដោយរដ្ឋ ។

៨. កថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះត្រូវគ្មានបុរេនិម្មិតចំពោះការអនុវត្តន៍អំណាចវិន័យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចប្រឆាំងនឹងមន្ត្រីស៊ីវិល ។

៩. គ្មានអ្វីដែលមាននៅក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវជះឥទ្ធិពលដល់គោលការណ៍ដែលថា សេចក្តីពិពណ៌នាពីបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ និងការការពារស្របច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តបាន រឺ គោលការណ៍ច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលត្រូវពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នៃការអនុវត្តន៍ត្រូវបានគេរក្សាទុកចំពោះច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ ហើយដែលថា បទល្មើសបែបហ្នឹងត្រូវបានគេយកមកកាត់ទោសនិងផ្ដន្ទាទោសដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នោះ ។

១០. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវខិតខំខ្លះខ្លះដើម្បីជំរុញការចូលសមាហរណកម្មឡើងវិញទៅក្នុងសង្គមរបស់ជនដែលត្រូវបានកាត់អោយជាប់ទោសពីបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣១

ការបង្ក ការបកហូតនិងការរឹបអូស

១. ដោយគោរពទៅតាមវិសាលភាពដ៏អស្ចារ្យដែលអាចធ្វើទៅបានស្ថិតនៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹងនៅពេលណាអាចចាំបាច់ដើម្បីធ្វើអោយអាចប្រព្រឹត្តិទៅនូវការរឹបអូស៖

ក. ផលបទឧក្រិដ្ឋដែលមានដើមកំណើតមកពីបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ រឺទ្រព្យសម្បត្តិដែលតំលៃរបស់វាឆ្លើយតបទៅនឹងផលបែបនោះ ។

ខ. ទ្រព្យសម្បត្តិ សំភារៈ រឺឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀតដែលបានប្រើប្រាស់ រឺកំណត់សំរាប់ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុវត្តវិធានការណ៍នៅពេលណាអាចចាំបាច់ដើម្បីជួយអោយអាចធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មលើការតាមដាន ការបង្ក ការរឹបអូសរបស់បរណាមួយដោយយោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះសំរាប់គោលបំណងនៃការរឹបអូសជាហេតុ ។

៣. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជាប់ខ្លួននូវវិធានការបែបនេះនិងវិធានការដទៃទៀតនៅពេលណាអាចចាំបាច់ដើម្បីធ្វើយឺតកម្មការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានបង្កក រឹបដកហូត រឹបអូស ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១និង២នៃមាត្រានេះ ។
៤. ប្រសិនបើផលនៃបទឧក្រិដ្ឋបែបនោះត្រូវបានគេធ្វើអោយទៅជា វិជ្ជាសំទៅជាទ្រព្យផ្សេងមួយទៀតដោយផ្នែក រឺទាំងស្រុង ទ្រព្យបែបនោះត្រូវមានការរឹបអូសដោយយោងទៅតាមមាត្រានេះជំនួសផលនោះ ។
៥. ប្រសិនបើផលនៃបទឧក្រិដ្ឋបែបនោះត្រូវបានគេច្របូកចូលជាមួយនឹងទ្រព្យដែលបានមកពីប្រភពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ទ្រព្យសម្បត្តិបែបនោះត្រូវមានការរឹបអូសឡើងតាមតំលៃប៉ាន់ស្មាននៅក្នុងផលដែលបានច្របូកចូលគ្នានោះដោយគ្មានបុរេនិយ័តចំពោះអំណាចណាមួយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការបង្កក រឺការរឹបអូស ។
៦. ប្រាក់ចំណូល រឺផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀតដែលមានប្រភពមកពីផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ពីទ្រព្យសម្បត្តិដែលផលនៃបទឧក្រិដ្ឋបែបហ្នឹងត្រូវបានគេប្រែក្លាយរឺផ្លាស់ប្តូរទៅជា រឺពីទ្រព្យសម្បត្តិនោះជាមួយនឹងផលនៃបទឧក្រិដ្ឋបែបហ្នឹងដែលត្រូវបានគេច្របូកចូលគ្នា ត្រូវតែមានវិធានការផងដែរដោយយោងទៅតាមមាត្រានេះ ទៅតាមបែបបទដូចគ្នា និងចំពោះវិសាលភាពដូចគ្នានឹងផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។
៧. សំរាប់គោលបំណងនៃមាត្រានេះនិងមាត្រា ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់អំណាចដល់តុលាការ រឺអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀតរបស់ខ្លួនដើម្បីចេញបញ្ជាអោយធនាគារធ្វើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរឺរបាយការណ៍ពាណិជ្ជកម្មដែលអាចរកបាន រឺដែលអាចរឹបអូសបាន ។ ភាគីរដ្ឋមិនត្រូវបដិសេធមិនព្រមធ្វើការក្រោម ខដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះស្តីអំពីមូលដ្ឋាននៃការសង្កេតរបស់ធនាគារឡើយ ។
៨. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់អាចពិចារណាលើលទ្ធភាពនៃការតំរូវអោយជនល្មើសបង្ហាញពីប្រភពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់របស់ផលនៃបទល្មើសដែលបានចោទប្រកាន់ រឺរបស់ទ្រព្យសម្បត្តិដទៃទៀតដែលអាចមានការរឹបអូសទៅតាមវិសាលភាពដែលសេចក្តីតំរូវការបែបហ្នឹងស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ និងទៅតាមធម្មជាតិនៃនីតិវិធីតុលាការ និងនីតិវិធីដទៃទៀត ។
៩. ខដែលបានចែងនៃមាត្រានេះមិនត្រូវបានគេបកស្រាយដូចនោះដើម្បីធ្វើអោយមានសេចក្តីលំអៀងដល់សិទ្ធិតតិជនឡើយ ។

១០. គ្មានអ្វីដែលមាននៅក្នុងមាត្រានេះត្រូវជះឥទ្ធិពលដល់គោលការណ៍ដែលថាវិធានការដែលវាយោងដល់នោះ ត្រូវបានគេកំណត់ និងអនុវត្តដោយអនុញ្ញាតទៅតាម ហើយធ្វើទៅតាមខដែលបានចែងនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេស របស់ភាគីរដ្ឋមួយ ។

មាត្រា ៣២

ការការពារសាក្សី អ្នកជំនាញការនិងជនរងគ្រោះ

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដោយអនុញ្ញាតទៅតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួននិងទៅតាមមធ្យោបាយរបស់ខ្លួនដើម្បីផ្តល់ការការពារដែលមានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់សាក្សីនិងអ្នកជំនាញការដែលផ្តល់សក្ខីភាពជាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ និងនៅពេលណាសមស្របសំរាប់សាច់ញាតិរបស់ពួកគេនិងជនដទៃទៀតដែលជិតស្និទ្ធនឹងពួកគេពីការសងសឹក វិការគំរាមកំហែងដែលមានសក្តានុពល ។
២. វិធានការដែលបានគ្រោងទុកជាមុននៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ដោយគ្មានបុរេនិច្ចយចំពោះសិទ្ធិរបស់ចុងចោទអាចរួមមាន ដោយរាប់បញ្ចូលសិទ្ធិចំពោះដំណើរការរឿងដោយផ្លូវតុលាការ :
 - ក. ការបង្កើតនីតិវិធីសំរាប់ការការពាររាងកាយដល់ជនទាំងនោះសំរាប់វិសាលភាពដែលចាំបាច់និងដែលអាចផ្លាស់ប្តូរ ដូចជា ការប្តូរទីកន្លែងអោយពួកគេ និងការអនុញ្ញាតអោយមានការបិទបាំង វិការកំរិតលើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដែលជាប់ទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណ និងទីកន្លែងដែលជនទាំងនោះរស់នៅ នៅពេលណាសមស្រប ។
 - ខ. ការផ្តល់ក្បួនច្បាប់ភស្តុតាងដើម្បីអនុញ្ញាតអោយសាក្សីនិងអ្នកជំនាញការផ្តល់ភស្តុតាងអោយទៅតាមបែបបទដែលធានាដល់សុវត្ថិភាពរបស់ជនទាំងនោះ . ដូចជាការអនុញ្ញាតអោយគេផ្តល់ភស្តុតាងតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាទំនាក់ទំនង ដូចជា វីដេអូ រឺមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់ដទៃទៀត ។
៣. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើការចូលទៅក្នុងកិច្ចសន្យា វិការរៀបចំជាមួយនិងរដ្ឋដទៃទៀតសំរាប់ការផ្លាស់ទីកន្លែងរស់នៅរបស់ជនទាំងឡាយដោយយោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ។
៤. ខដែលបានចែងនៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះជនរងគ្រោះត្រឹមតែពួកគេជាសាក្សី ។

៥. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវជួយអោយទស្សនៈនិងការព្រួយបារម្ភរបស់ជនរងគ្រោះអាចត្រូវបានបង្ហាញនិងពិចារណានៅដំណាក់កាលសមស្របនៃដំណើរការព្រហ្មទណ្ឌប្រឆាំងនឹងជនល្មើសនៅក្នុងបែបបទមួយដែលមិនមានបុរេនិច្ចយចំពោះសិទ្ធិការពារ ។

មាត្រា ៣៣

ការការពារបង្ការការរំលោភ

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើបញ្ហាទៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួននូវវិធានការសមស្របដើម្បីផ្តល់ការការពារប្រឆាំងនឹងការប្រព្រឹត្តិមិនយុត្តិធម៌ចំពោះជនណាដែលរាយការណ៍ដោយសុច្ឆន្ទៈ ហើយសំអាងលើមូលដ្ឋានសមហេតុផលទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវការពិចារណាមួយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣៤

វិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យ

ជាមួយនឹងការគិតគូរដល់សិទ្ធិរបស់តីភាគីដែលបានមកដោយសុច្ឆន្ទៈ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីនិយាយពីវិបាកនៃអំពើពុករលួយ ។ នៅក្នុងបរិបទនេះ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់អាចចាត់ទុកអំពើពុករលួយជាកត្តាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធមួយនៅក្នុងដំណើរការច្បាប់ដើម្បីទុកជានិរាករ រឺទុកជាមោឃៈនូវកិច្ចសន្យា ដកហូតសម្បទាន រឺឧបករណ៍ស្រដៀងគ្នាដទៃទៀត រឺដើម្បីចាត់វិធានការឧបសគ្គដទៃទៀត ។

មាត្រា ៣៥

សំណងការខូចខាត

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹងនៅពេលណាអាចចាំបាច់ដើម្បីធានាថា អង្គភាពរឺបុគ្គលដែលបានទទួលរងនូវការខូចខាតដែលជាលទ្ធផលនៃអំពើពុករលួយទាំងអស់មានសិទ្ធិផ្តើមបណ្តឹងតាមច្បាប់ប្រឆាំងនឹងជនទាំងឡាយណាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតដើម្បីទទួលសំណង ។

មាត្រា ៣៦

អាជ្ញាធរឯកមេស

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវធានាដល់វត្តមានរបស់អង្គការមួយ រឺច្រើន រឺជនទាំងឡាយដែលឯកមេសខាងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយតាមរយៈការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ។ អង្គការ រឺមនុស្សបែបហ្នឹងត្រូវបានផ្តល់អោយនូវឯករាជ្យភាពចាំបាច់ ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋនោះ ដើម្បីអោយគេអាចអនុវត្តមុខងាររបស់ពួកគេប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយដោយគ្មានរងឥទ្ធិពលដែលមិនបានគ្រោងទុកណាមួយឡើយ ។ ជនបែបនោះ រឺបុគ្គលិករបស់អង្គការបែបហ្នឹងត្រូវមានធនធាននិងការបណ្តុះបណ្តាលសមស្របដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ពួកគេ ។

មាត្រា ៣៧

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនិងអាជ្ញាធរអន្តររដ្ឋបាល

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ជនដែលចូលរួម រឺជនដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែងឡើងដោយអនុញ្ញាតអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានដែលមានសារៈប្រយោជន៍ចំពោះអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសំរាប់គោលបំណងស៊ើបអង្កេតនិងកសាង ហើយដើម្បីផ្តល់ជំនួយពិសេសពិតៗទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលអាចរួមចំណែកចំពោះការអូសទាញជនល្មើសអោយចេញពីផលនៃបទល្មើស និងចំពោះការរឹបយកមកវិញនូវផលបែបហ្នឹង ។
២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការផ្តល់អោយលទ្ធភាពនៃការបន្តការផ្តន្ទាទោសដល់ជនដែលជាប់ចោទដែលផ្តល់ការសហការត្រឹមត្រូវក្នុងការស៊ើបអង្កេត រឺការកាត់ទោសបទល្មើសដែលបានបង្កើតឡើង ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ក្នុងករណីសមស្រប ។
៣. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការផ្តល់អោយលទ្ធភាពនៃការផ្តល់អភ័យឯកសិទ្ធិពីការកាត់ទោសដល់ជនណាម្នាក់ដែលផ្តល់ការសហការត្រឹមត្រូវក្នុងការស៊ើបអង្កេត រឺការកាត់ទោសបទល្មើសដែលបានបង្កើតឡើង ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

៤. ការការពារដល់ជនទាំងនេះត្រូវធ្វើឡើងតាមគោលការណ៍ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣២ នៃអនុសញ្ញា
នេះ ។

៥. នៅពេលណាជនណាម្នាក់ដោយយោងទៅក្នុងខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះដែលត្រូវគេរកឃើញក្នុងភាគីរដ្ឋមួយនោះ
អាចផ្តល់ការសហការត្រឹមត្រូវដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីរដ្ឋមួយទៀត ភាគីរដ្ឋដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទាំង
អស់អាចពិចារណាលើចូលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង រឺការរៀបចំដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងខណ្ឌដែលបានចែងមានសក្តានុពល
ដោយភាគីរដ្ឋផ្សេងទៀតនៃការប្រព្រឹត្តិដូចដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ២និង៣ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៣៨

កិច្ចសហការរវាងអាជ្ញាធរជាតិ

ដោយអនុលោមទៅច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានបែបប្តឹងនៅពេលណាអាច
ចាំបាច់ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការសហការម្យ៉ាងរវាងអាជ្ញាធរសាធារណៈ ក៏ដូចជាមន្ត្រីសាធារណៈរបស់ខ្លួន និង
ម្យ៉ាងទៀតអាជ្ញាធរទទួលខុសត្រូវចំពោះការស៊ើបអង្កេតនិងការយកបទល្មើសឧក្រិដ្ឋមកកាត់ទោស ។ ការសហការ
បែបប្តឹងអាចរួមមាន :

ក. ការផ្តល់ព័ត៌មានដល់អាជ្ញាធរក្រោយគេ ដោយផ្អែកលើគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្ទាល់របស់ខ្លួនដែលមានមូលដ្ឋាន
សមហេតុផលដើម្បីអោយជឿថា មានបទល្មើសណាមួយដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ១៥
២១និង២៣ នៃអនុសញ្ញានេះត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិឡើង រឺ

ខ. ការផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ទាំងអស់តាមរយៈការស្នើសុំទៅអោយអាជ្ញាធរក្រោយគេ ។

មាត្រា ៣៩

កិច្ចសហការរវាងអាជ្ញាធរជាតិនិងផ្នែកឯកជន

១. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការបែបប្តឹងនៅពេលណា
អាចចាំបាច់ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការសហការរវាងអាជ្ញាធរកាត់ទោសនិងស៊ើបអង្កេតជាតិ និងអង្គភាពនៃ
ផ្នែកឯកជនទាំងអស់ ជាពិសេសស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែង
ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការលើកទឹកចិត្តមន្ត្រីជាតិរបស់ខ្លួននិងជនដទៃទៀតដែលមានទីលំនៅជាប់លាប់នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនអោយរាយការណ៍ជូនអាជ្ញាធរកាត់ទោសនិងស៊ើបអង្កេតជាតិនូវការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៤០

គោលការណ៍សំងាត់ធនាគារ

ក្នុងករណីស៊ើបអង្កេតបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្នុងប្រទេស ដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានាថា មានយន្តការសមស្របដែលមាននៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនដើម្បីជំនះរាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយដែលអាចកើតមានឡើងក្រៅពីការអនុវត្តន៍ច្បាប់សំងាត់ធនាគារ ។

មាត្រា ៤១

របាយការណ៍ព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចទទួលយកទុកជាប្រសិនបើខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតនៅពេលណាអាចចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការពិចារណាលើភាពពិតប្រាកដពីមុនណាមួយនៅក្នុងរដ្ឋផ្សេងរបស់ជនល្មើសដែលគេបានចោទប្រកាន់ សំរាប់គោលបំណងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបែបហ្នឹងនៅក្នុងដំណើរការព្រហ្មទណ្ឌដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌបែបហ្នឹង និងសំរាប់គោលបំណងដែលវាមើលឃើញថាសមស្រប ។

មាត្រា ៤២

យុត្តាធិការ

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវទទួលយកទុកជាប្រសិនបើខ្លួននូវវិធានការច្បាប់បែបហ្នឹងនិងវិធានការដទៃទៀតនៅពេលណាចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុឡោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណា :

ក. បទល្មើសត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ រឺ

ខ. បទល្មើសត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិនៅលើនាវាដែលមានទង់ជាតិរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ រឺនៅលើយន្តហោះដែលបានចុះបញ្ជីក្រោមច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋនោះ នៅពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តិឡើង ។

២. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ៤ នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋមួយក៏អាចបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសបែបហ្នឹងណាមួយ នៅពេល :

ក. បទល្មើសត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិប្រឆាំងនឹងជនជាតិណាមួយនៃភាគីរដ្ឋនោះ រឺ

ខ. បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តិដោយជនជាតិណាមួយនៃភាគីរដ្ឋនោះ រឺជនគ្មានជាតិកំណើតដែលមានលំនៅជាប់លាប់របស់គេនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន រឺ

គ. បទល្មើសនោះជាបទល្មើសមួយដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ២៣ កថាខណ្ឌ ១ (ខ)

(ii) នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តិនៅខាងក្រៅទឹកដីរបស់ខ្លួនជាមួយការយល់ឃើញថាការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសនោះនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ២៣ កថាខណ្ឌ ១ (ក) (i) រឺ (ii) រឺ (ខ) (i) នៃ អនុសញ្ញានេះ រឺ

ឃ. បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តិប្រឆាំងនឹងភាគីរដ្ឋនោះ ។

៣. ចំពោះគោលបំណងនៃមាត្រា ៤៤ នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការបែបហ្នឹងនៅពេលណាចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលជនល្មើសដែលគេចោទប្រកាន់មានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ហើយខ្លួនមិនធ្វើបត្យាប័នជននោះផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលគេជាជនជាតិមួយនៃជនជាតិរបស់ខ្លួន ។

៤. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចចាត់វិធានការបែបនោះផងដែរនៅពេលណាចាំបាច់ដើម្បីយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសដូចដែលបានចែងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលជនល្មើសដែលគេបានចោទប្រកាន់នោះមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ហើយខ្លួនមិនធ្វើបត្យាប័នជននោះ ។

៥. ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយដែលអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនក្រោមកថាខណ្ឌ ១ រឺ ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវបានគេប្រកាសជូនដំណឹង រឺបើពុំនោះសោតបានដឹងថា ភាគីរដ្ឋដទៃទៀតកំពុងអនុវត្តការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការដោយអនុញ្ញាតទៅតាមឥរិយាបថដូចគ្នា នោះអាជ្ញាធរមានមត្តកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋទាំងនោះនៅពេលណាសមស្របត្រូវពិគ្រោះនឹងភាគីរដ្ឋមួយផ្សេងទៀតជាមួយទស្សនៈសំរាប់រួលវិធានការរបស់ពួកគេ ។

៦. ដោយគ្មានបុរេនិម្មិតចំពោះបទដ្ឋានទាំងឡាយរបស់ច្បាប់អន្តរជាតិទូទៅ អនុសញ្ញានេះមិនត្រូវដកចេញនូវការអនុវត្តន៍យុត្តាធិការព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ ដែលបានចែងដោយភាគីរដ្ឋមួយស្របទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

ជំពូក IV

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

មាត្រា ៤៣

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

១. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវសហការគ្នាក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ៤៤ ដល់ ៥០ នៃអនុសញ្ញានេះ ។ នៅពេលណាសមស្របហើយស្របទៅតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងបណ្តឹងក្នុងរឿងរដ្ឋបាលនិងរដ្ឋប្បវេណីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយ ។
២. ក្នុងបញ្ហានៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ នៅពេលណាក៏ដោយអំពើឧក្រិដ្ឋទ្វេភាគត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាតំរូវការមួយ នោះវានឹងត្រូវបានគេយល់ឃើញថាមិនបានគិតគូរពេញលេញ ទោះជាច្បាប់របស់ទីកន្លែងភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំក៏ដោយ ដល់បទល្មើសនៅក្នុងប្រភេទបទល្មើសតែមួយដូចគ្នា រីកំណត់ឈ្មោះបទល្មើសតាមរយៈប្រជុំស្តីពីតែមួយដូចដែលភាគីរដ្ឋកំពុងស្នើសុំ ប្រសិនបើ ការអនុវត្តន៍នៅក្រោមបទល្មើសចំពោះជំនួយដែលត្រូវបានគេស្វែងរកនោះ គឺជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្រោមច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋទាំងពីរ ។

មាត្រា ៤៤

ការធ្វើបត្យាប័ន

១. មាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះបទល្មើសដែលបានចែងឡើងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលជនដែលជាប្រធានបទនៃសំណើសុំរាប់ការធ្វើបត្យាប័ន មានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ បានចែងថា បទល្មើសដែលត្រូវបានគេស្វែងរកបត្យាប័នគឺអាចផ្ដន្ទាទោសបានក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ និងភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។

២. ថ្វីបើមានខែដែលបានចែងនៃកថាខណ្ឌ ១នៃមាត្រានេះ ភាគីរដ្ឋមួយដែលច្បាប់របស់ខ្លួនអនុញ្ញាតឱ្យផងដែរ អាចផ្តល់បត្យាប័នដល់ជនណាម្នាក់សំរាប់បទល្មើសណាមួយគ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះដែលមិនអាចផ្ដន្ទា ទោសបានក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

៣. ប្រសិនបើសំណើសំរាប់បត្យាប័នរួមបញ្ចូលបទល្មើសដាច់ៗដោយឡែកពីគ្នាជាច្រើន យ៉ាងហោចណាស់បទ ល្មើសមួយនៃបទល្មើសទាំងនោះអាចធ្វើបត្យាប័នបានក្រោមមាត្រានេះ ហើយបទល្មើសមួយចំនួនមិនអាចធ្វើ បត្យាប័នបានដោយហេតុផលនៃអំឡុងពេលដាក់តុករបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែជាប់ទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដែល បានចែងឡើងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះ នោះភាគីរដ្ឋដែលបានធ្វើសំណើអាចអនុវត្តមាត្រានេះ ផងដែរដោយស្របទៅតាមបទល្មើសទាំងនោះ ។

៤. បទល្មើសនីមួយៗដែលអនុវត្តចំពោះមាត្រានេះត្រូវបានគេយល់ឃើញថាត្រូវបញ្ចូលជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើ បត្យាប័នបានទៅក្នុងសិទ្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយដែលមានរវាងភាគីរដ្ឋទាំងអស់ ។ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ទទួល រ៉ាប់រងដើម្បីបញ្ចូលបទល្មើសបែបហ្នឹងជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបានទៅក្នុងគ្រប់សន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ន ដើម្បីអោយគេអនុវត្តរវាងពួកគេ ។ ភាគីរដ្ឋមួយដែលច្បាប់របស់ខ្លួនអនុញ្ញាតផងដែរក្នុងករណីដែលខ្លួនប្រើ ប្រាស់អនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការធ្វើបត្យាប័ន មិនត្រូវគិតពិចារណាដល់បទល្មើសណាមួយដែលបាន ចែងឡើងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះថាជាបទល្មើសនយោបាយឡើយ ។

៥. ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយដែលធ្វើបត្យាប័នដែលមានលក្ខខណ្ឌស្តីពីការមានសន្ធិសញ្ញាទទួលបាននូវសំណើមួយ សំរាប់បត្យាប័នពីភាគីរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ដែលជាមួយនឹងសំណើនេះ ខ្លួនមិនមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ននេះ នោះខ្លួនអាចចាត់ទុកអនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានស្របច្បាប់សំរាប់ការធ្វើបត្យាប័នដោយអនុញ្ញាតទៅតាមបទ ល្មើសណាមួយដែលមាត្រានេះអនុវត្ត ។

៦. ភាគីរដ្ឋមួយដែលធ្វើបត្យាប័នដែលមានលក្ខខណ្ឌស្តីពីការមានសន្ធិសញ្ញាត្រូវ :

- ក. នៅពេលដាក់ឯកសារសច្ចាប័នរបស់ខ្លួន ការទទួលយក វិការយល់ព្រម វិការយល់ព្រមចំពោះអនុសញ្ញា នេះ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិថាតើវានឹងទទួលយកអនុសញ្ញានេះជា មូលដ្ឋានស្របច្បាប់សំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការធ្វើបត្យាប័នជាមួយនឹងភាគីរដ្ឋដទៃទៀតចំពោះ អនុសញ្ញានេះ ហើយ
- ខ. ប្រសិនបើវាមិនទទួលយកអនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានស្របច្បាប់សំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្តីពីការធ្វើ

បត្យាប័នទេ នៅពេលណាសមស្របត្រូវស្វែងរកដើម្បីបញ្ចូលសន្និសីទក្នុងកិច្ចការបត្យាប័ន ជាមួយនឹងភាគីរដ្ឋផ្សេងៗទៀតចំពោះអនុសញ្ញានេះដើម្បីអនុវត្តមាត្រានេះ ។

- ៧. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ដែលមិនធ្វើបត្យាប័នដែលមានលក្ខណៈស្តីពីការមានសន្និសីទក្នុង ត្រូវទទួលស្គាល់បទល្មើស ទាំងឡាយដែលមាត្រានេះអនុវត្តជាបទល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័នបានរវាងពួកគេ ។
- ៨. ការធ្វើបត្យាប័នត្រូវមានលក្ខណៈដែលបានផ្តល់ដោយច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើ រឺដោយ សន្និសីទក្នុងបត្យាប័នដែលអាចអនុវត្តបាន រួមមានលក្ខណៈជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការតំរូវ ទោសទណ្ឌអប្បបរមា សំរាប់ការធ្វើបត្យាប័ននិងសំរាប់មូលដ្ឋានដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំអាចបដិសេធ ការធ្វើបត្យាប័នបាន ។
- ៩. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវខំខ្លះខ្លាំងដើម្បីធ្វើនីតិវិធីបត្យាប័ន អោយបានរួសរាន់ និងដើម្បីធ្វើអោយតំរូវការភស្តុតាងងាយស្រួលដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហានោះ ដោយ គោរពទៅតាមបទល្មើសណាមួយដែលមាត្រានេះអនុវត្ត ។
- ១០. ដោយអនុញ្ញាតទៅតាមខ្លួនដែលបានចែងនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេសនិងសន្និសីទក្នុងបត្យាប័នរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋដែល គេបានស្នើសុំដោយផ្អែកលើការឯកភាពពេញចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះ កាលៈទេសៈដែលតំរូវ និងបន្ទាន់ និងទៅ តាមសំណើរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនោះអាចទទួលយកជនណាម្នាក់ដែលគេបានស្វែងរកបត្យាប័នអោយ ហើយជននោះកំពុងតែមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនកំពុងជាប់ឃុំឃាំង រឺ ចាត់វិធានការសមស្របដទៃៗ ទៀតដើម្បីធានាដល់វត្តមានរបស់ជននោះនៅពេលដំណើរការបត្យាប័ន ។
- ១១. នៅពេលជនល្មើសដែលគេបានចោទប្រកាន់ត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋនោះ មិនផ្តល់សច្ចាប័នដល់ជនល្មើសនោះដោយគោរពទៅតាមបទល្មើសដែលមាត្រានេះអនុវត្តស្តីពីមូលដ្ឋានដែល គេគឺជនជាតិម្នាក់នៃជនជាតិរបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនោះត្រូវតំរូវអោយដាក់ជូនករណីនេះដោយគ្មានការពន្យារពេល ហួសហេតុទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនសំរាប់គោលបំណងកាត់ទោស ទៅតាមសំណើរបស់ភាគី រដ្ឋដែលកំពុងស្វែងរកបត្យាប័ន ។ អាជ្ញាធរទាំងនោះត្រូវទទួលយកសេចក្តីសំរេចរបស់ពួកគេ ហើយអនុវត្ត ដំណើរការរបស់ពួកគេនៅក្នុងបែបបទតែមួយដូចគ្នានៅក្នុងករណីបទល្មើសផ្សេងទៀតណាមួយនៃសារជាតិ ធ្ងន់ធ្ងរក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ។

១២. នៅពេលណាក៏ដោយ អោយតែភាគីរដ្ឋមួយត្រូវបានគេអនុញ្ញាតអោយនៅក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើបត្យាប័ន រឺពុំនោះសោតគ្រាន់តែប្រគល់ជនម្នាក់នៃជនជាតិរបស់ខ្លួន ដោយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌដែល ជននោះនឹងត្រូវបានគេបញ្ជូនត្រឡប់មកកាន់ភាគីរដ្ឋវិញនោះ ដើម្បីទទួលការវិនិច្ឆ័យទោសដែលបានដាក់ជា លទ្ធផលនៃការកាត់ក្តី រឺបណ្តឹងដែលការធ្វើបត្យាប័ន រឺការប្រគល់ជននោះត្រូវបានគេស្វែងរកសំរាប់ហេតុ ផលនេះ ហើយភាគីរដ្ឋនោះនិងភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្វែងរកបត្យាប័ននៃជននោះ យល់ព្រមជាមួយនឹងជំរើស នេះនិងលក្ខខណ្ឌដទៃទៀតដែលពួកគេអាចយល់ឃើញថាសមស្រប ការប្រគល់ រឺការធ្វើបត្យាប័នដែលមាន លក្ខខណ្ឌបែបនោះត្រូវមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីផ្តល់ការតព្វកិច្ចដូចដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១១ នៃមាត្រានេះ ។

១៣. ប្រសិនបើបត្យាប័នដែលបានស្វែងរកសំរាប់គោលបំណងអនុវត្តការកាត់ទោសត្រូវបានគេបដិសេធ ពីព្រោះ ជនដែលគេបានស្វែងរកនោះគឺជាជនជាតិមួយរបស់ភាគីរដ្ឋដែលត្រូវបានស្នើសុំ នោះភាគីរដ្ឋនោះត្រូវពិចារណា លើការអនុវត្តន៍ការកាត់ទោសដែលបានដាក់នៅក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ រឺភាគីរដ្ឋ ដែលត្រូវបានស្នើសុំនោះ ប្រសិនបើច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនអនុញ្ញាតអោយដែរ ហើយដោយអនុញ្ញាតទៅ តាមតំរូវការនៃច្បាប់បែបប្តឹងអាស្រ័យលើការអនុវត្តន៍របស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។

១៤. ជនណាក៏ដោយដែលត្រូវបានប្តឹងដោយជាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសណាមួយដែលមាត្រានេះអនុវត្ត ត្រូវបានគេ ធានាអំពីការប្រព្រឹត្តិទៅត្រឹមត្រូវនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃបណ្តឹង រួមមានការទទួលបានសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង និងអ្នកធានា ដូចបានចែងដោយច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋមួយដែលក្នុងទឹកដីនោះ ជននោះកំពុងមាន វត្តមាន ។

១៥. គ្មានអ្វីនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបកស្រាយថា ជាការដាក់កាតព្វកិច្ចអោយធ្វើសច្ចាប័ន ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋ ដែលគេបានស្នើសុំនោះមានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជឿថា សំណើនោះត្រូវបានគេធ្វើឡើងសំរាប់គោល បំណងការកាត់ទោស រឺការផ្ដន្ទាទោសជនម្នាក់ដោយសារភេទ សាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ដើមកំណើត រឺ ទស្សនៈនយោបាយរបស់ជននោះ រឺ ជឿថា ការស្របទៅតាមសំណើនឹងបណ្តាលអោយមានបុរេនិច្ឆ័យ ចំពោះតួនាទីរបស់ជននោះសំរាប់ហេតុផលណាមួយនោះទេ ។

១៦. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់មិនអាចបដិសេធនូវសំណើសំរាប់ការធ្វើបត្យាប័នស្តីពីមូលដ្ឋានតែមួយគត់ដែលបទល្មើសក៏ ត្រូវបានគេគិតផងដែរថាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសារពើពន្ធ ។

១៧. មុនពេលបដិសេធការធ្វើបត្យាប័ន ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំនៅពេលណាសមស្របត្រូវពិគ្រោះជាមួយនឹង ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ដើម្បីផ្តល់ឱកាសគ្រប់គ្រាន់ដល់ភាគីនោះអោយបង្ហាញជូននូវគំនិតទស្សនៈរបស់ខ្លួន និង អោយផ្តល់ព័ត៌មានដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធចំពោះការចោទប្រកាន់ដោយគ្មានភស្តុតាងរបស់ខ្លួន ។

១៨. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវស្វែងរកវិធីសាស្ត្រសន្តិវិធីកិច្ចព្រមព្រៀង រឺការរៀបចំទ្វេភាគីនិងពហុភាគី ដើម្បីអនុវត្ត រឺ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃបត្យាប័ន ។

មាត្រា ៤៥
ការបញ្ជូនជនជាប់ចោស

ភាគីរដ្ឋទាំងអស់អាចពិចារណាលើការចូលក្នុងការរៀបចំ រឺកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគីនិងពហុភាគីស្តីពីការ បញ្ជូនជនជាប់ចោសទៅកាន់ទីកន្លែងរស់ពួកគេដើម្បីដាក់តុក រឺទំរង់បែបបទផ្សេងទៀតនៃការដកហូតសេរីភាព សំរាប់បទល្មើសដែលបានចែងឡើងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមអនុសញ្ញានេះទៅតាមលំដាប់លំដោយដែលពួកគេអាច បង្កប់ការកាត់ទោសរបស់ពួកគេនៅទីនោះ ។

មាត្រា ៤៦
ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

១. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវស្វែងរកវិធីសាស្ត្រទៅវិញទៅមកនូវវិធានការទូលំទូលាយបំផុតនៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញ ទៅមកក្នុងការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោសនិងដំណើរការតុលាការដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសដែល គ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។
២. ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកត្រូវតែបានខំស្វែងរកសំរាប់វិសាលភាពពេញលេញបំផុតដែលអាចធ្វើទៅ បានក្រោមច្បាប់សិទ្ធិសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង និងការរៀបចំដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ ដោយគោរពទៅតាមការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស និងដំណើរការតុលាការដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទ ល្មើសដែលនីតិបុគ្គលម្នាក់អាចទទួលខុសត្រូវដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រា ២៦ នៃអនុសញ្ញានេះនៅក្នុង ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។
៣. ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកដែលត្រូវខំស្វែងរកដោយអនុញ្ញាតទៅតាមមាត្រានេះអាចត្រូវបានគេ ស្នើសុំសំរាប់គោលបំណងណាមួយដូចខាងក្រោម៖

ក. ការយកភស្តុតាង វិសេចក្តីអះអាងពីជនណាម្នាក់

ខ. ការមានឥទ្ធិពលលើការបំរើនៃឯកសារតុលាការ

គ. ការប្រតិបត្តិការតែងតាំងនិងការរឹបអូស និងការបង្កក

ឃ. ការធ្វើកោសល្យវិច័យលើវត្ថុនិងទីកន្លែង

ង. ការផ្តល់ព័ត៌មាន ឯកសារភស្តុតាង និងការវាយតម្លៃជំនាញ

ច. ការផ្តល់ច្បាប់ដើម វិច្ច័យច្បាប់ចម្លងនៃឯកសារនិងបញ្ជីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ រួមមានបញ្ជីជំនួញ បញ្ជីសាជីវកម្ម បញ្ជីហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ជីធនាគារ បញ្ជីរដ្ឋាភិបាល

ឆ. ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម វិការតាមដានចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋ ទ្រព្យសម្បត្តិ ការប្រើឧបករណ៍វីរតូដទៃទៀតសំរាប់គោលបំណងភស្តុតាង

ជ. ការបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការបង្ហាញមុខដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ជននោះនៅក្នុងភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ

ឈ. ជំនួយប្រភេទណាមួយផ្សេងទៀតដែលមិនផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើ

ញ. ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម ការបង្កកនិងការតាមដានចំណូលពីបទល្មើសដោយអនុឡោមទៅតាមខដែលបានចែងនៃជំពូក ៥នៃអនុសញ្ញានេះ

ដ. ការទទួលបានទ្រព្យកិច្ច ដោយអនុឡោមទៅតាមខដែលបានចែងនៃជំពូក ៥នៃអនុសញ្ញានេះ

៤. ដោយគ្មានបុរេនិច្ចយចំពោះច្បាប់ក្នុងប្រទេស អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋមួយដោយគ្មានសំណើអាទិភាពអាចបញ្ជូនព័ត៌មានដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងរឿងព្រហ្មទណ្ឌទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងភាគីរដ្ឋផ្សេងទៀត ដែលពួកគេមានជំនឿថា ព័ត៌មានបែបហ្នឹងអាចជួយដល់អាជ្ញាធរក្នុងការអនុវត្តន៍ វិការសន្និដ្ឋានការស៊ើបអង្កេតនិងបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌប្រកបដោយជោគជ័យ វិអាចជាលទ្ធផលសំណើដែលបានបង្កើតឡើងដោយភាគីរដ្ឋក្រោយគេស្របទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ។

៥. ការបញ្ជូនព័ត៌មានដោយអនុឡោមទៅតាមកថាខណ្ឌ ៤នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវមានបុរេនិច្ចយចំពោះការស៊ើបអង្កេត និងបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌក្នុងរដ្ឋនៃអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលផ្តល់ព័ត៌មាន។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលផ្តល់ព័ត៌មានត្រូវធ្វើតាមសំណើដែលបានស្នើសុំអោយព័ត៌មាននៅតែសំងាត់ ទោះជាបណ្តោះក៏ដោយ វិធ្វើតាមការកំរិតលើការប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការនេះមិនត្រូវរារាំងដល់ភាគីរដ្ឋដែលទទួល ពីការផ្សាយព័ត៌មានទៅតាមដំណើរការរបស់វាដែលអាចអោយជនជាប់ចោទរួចទោស។ ក្នុងករណីបែបហ្នឹង ភាគីរដ្ឋដែលទទួលនោះត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ភាគីរដ្ឋដែលបញ្ជូនជាមុនចំពោះការផ្សាយ ហើយប្រសិន

បើបានធ្វើសំណើដូចនេះ ត្រូវពិគ្រោះជាមួយនិងភាគីរដ្ឋដែលបញ្ជូនពត៌មាន។ ប្រសិនបើក្នុងករណីលើកលែង សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងមិនអាចធ្វើទៅបាន នោះភាគីរដ្ឋដែលទទួលត្រូវជូនដំណឹងទៅអោយភាគីរដ្ឋដែល ផ្តល់ពត៌មានស្តីអំពីការផ្សាយពត៌មានដោយមិនបង្កប់យូរ ។

- ៦. ខដែលបានចែងនៃមាត្រានេះមិនត្រូវជះឥទ្ធិពលដល់កាតព្វកិច្ចក្រោមសន្ធិសញ្ញាទ្វេភាគីពហុភាគីផ្សេងទៀត ណាមួយ ដែលគ្រប់គ្រង រឺ នឹងគ្រប់គ្រងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកដោយផ្នែក រឺទាំងស្រុង ។
- ៧. កថាខណ្ឌ ៩ ដល់ ២៩ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះសំណើដែលបានធ្វើឡើងស្របទៅតាមមាត្រានេះ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋទាំងអស់ដែលមានបញ្ហាមិនបានចងសម្ព័ន្ធគ្នាតាមរយៈសន្ធិសញ្ញានៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញ ទៅមកនោះ ។ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋទាំងនោះមិនបានចងសម្ព័ន្ធគ្នាតាមរយៈសន្ធិសញ្ញាបែបហ្នឹង ខដែលបាន ចែងទាក់ទងគ្នានៃសន្ធិសញ្ញានោះត្រូវអនុវត្ត វាលែងតែភាគីរដ្ឋទាំងអស់យល់ព្រមអនុវត្តកថាខណ្ឌ ៩ ដល់ ២៩ នៃមាត្រានេះជំនួសសន្ធិសញ្ញានោះ ។ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងអោយអនុវត្ត កថាខណ្ឌទាំងនោះ ប្រសិនបើពួកគេជួយបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។
- ៨. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់មិនត្រូវមិនព្រមផ្តល់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកស្របទៅតាមមាត្រានេះស្តីពីមូលដ្ឋាន នៃការសំងាត់ធនាគារ ។
- ៩. (ក) ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំដោយឆ្លើយតបនឹងសំណើសុំជំនួយស្របទៅតាមមាត្រានេះក្នុងករណីអវត្តមាន នៃឧក្រិដ្ឋកម្មទ្វេរ ត្រូវគិតពិចារណាលើគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១ ។

(ខ). ភាគីរដ្ឋទាំងអស់អាចមិនយល់ព្រមផ្តល់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកស្របទៅតាមមាត្រានេះស្តីពី មូលដ្ឋានអវត្តមាននៃឧក្រិដ្ឋកម្មទ្វេរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ នៅពេលស្របទៅ តាមទស្សនៈជាមូលដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្តល់ជំនួយដែលមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការបង្គាប់ បញ្ជា ។ ជំនួយបែបហ្នឹងអាចត្រូវបានបដិសេធ នៅពេលណាសំណើនេះជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាផ្សេងទៀត រឺ បញ្ហាដែលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ រឺជំនួយដែលគេបានស្វែងរក គឺស្ថិតនៅក្រោមបញ្ហាត្រួតពិនិត្យ រឺ ទៀត នៃអនុសញ្ញា នេះ

(គ). ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចពិចារណាលើការទទួលយកទុកជារបស់ខ្លួននូវវិធានការបែបហ្នឹងនៅពេលណាថា បាច់ដើម្បីធ្វើអោយខ្លួនអាចផ្តល់នូវទំហំជំនួយកាន់តែទូលំទូលាយស្របទៅតាមមាត្រានេះក្នុងអវត្តមានឧក្រិដ្ឋ កម្មទ្វេរ ។

១០. ជនណាម្នាក់ដែលត្រូវបានគេឃុំខ្លួន រឺកំពុងទទួលការកាត់ទោសនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ ដែលវត្តមានរបស់គេនៅក្នុងភាគីរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត នោះត្រូវបានគេស្នើសុំសំរាប់គោលបំណងនៃការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មសក្ខីកម្ម រឺពុំនោះសោតសំរាប់ការផ្តល់ជំនួយក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាងសំរាប់ការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែលគ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះអាចត្រូវបានគេបញ្ជូនប្រសិនឆ្លើយតបទៅតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

- ក. ជនល្មើសនោះផ្តល់ការយល់ព្រមជូនដំណឹងរបស់ខ្លួន
- ខ. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីរដ្ឋទាំងសងយល់ព្រមដោយគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌបែបហ្នឹង នៅពេលភាគីរដ្ឋទាំងនោះអាចយល់ឃើញថាសមស្រប ។

១១. សំរាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌ ១០នៃមាត្រានេះ

- ក. ភាគីរដ្ឋដែលគេបញ្ជូនជនល្មើសទៅកាន់នោះត្រូវមានអាជ្ញានិងកាតព្វកិច្ចដាក់ជនដែលត្រូវបញ្ជូនមកនោះនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង លើកលែងតែបានស្នើសុំផ្ទុយពីនេះ រឺផ្តល់អាជ្ញាផ្ទុយដោយភាគីរដ្ឋដែលបានបញ្ជូនជនល្មើសមក
- ខ. ភាគីរដ្ឋដែលគេបញ្ជូនជនល្មើសទៅកាន់ដោយគ្មានពន្យារពេល ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីបញ្ជូនជនល្មើសនោះទៅដាក់កុករបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានបញ្ជូនជនល្មើសនោះមកដូចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាជាមុន រឺបើពុំនោះសោតដូចដែលបានព្រមព្រៀងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋទាំងពីរ
- គ. ភាគីរដ្ឋដែលគេបញ្ជូនជនល្មើសទៅកាន់នោះមិនត្រូវទាមទារអោយភាគីរដ្ឋដែលបានបញ្ជូនជនល្មើសមកផ្ទេរថ្លៃមន្ត្រីវិធីបត្យាប័នសំរាប់ការបញ្ជូនជនល្មើសនោះទេ ។

១២. រៀបរយនៃភាគីរដ្ឋដែលបានបញ្ជូនជនល្មើសមកអនុញ្ញាតទៅតាមកថាខណ្ឌ ១០ និង ១១នៃមាត្រានេះយល់ព្រមដូចនេះ ទោះជាជនល្មើសមានសញ្ជាតិអ្វីក៏ដោយមិនត្រូវយកមកកាត់ទោស ឃុំឃាំងខ្លួន ផ្តន្ទាទោស រឺ អាចនឹងមានការរឹតបន្តឹងផ្សេងទៀតណាមួយនៃសេរីភាពរបស់គេនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានបញ្ជូនជនល្មើសទៅដោយគោរពទៅតាមអង្គហេតុ ការលុបចោល រឺការកាត់អោយជាប់ទោស មុនពេលការចេញដំណើររបស់គេពីទឹកដីរបស់រដ្ឋដែលបានបញ្ជូនជនល្មើសមក ។

១៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបង្កើតអាជ្ញាធរមជ្ឈឹមមួយដែលត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវ និងអំណាចដើម្បីទទួលសំណើសុំជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ហើយក៏ដើម្បីយកពួកគេមកកាត់ទោស រឺដើម្បីបញ្ជូនពួកគេទៅអោយអា

ជាធរមានសមត្ថកិច្ចសំរាប់ការប្រតិបត្តិ ។ នៅពេលណាភាគីរដ្ឋមួយមានដំបង់ វិទ្យុកម្មសម្បត្តិដោយមានប្រព័ន្ធជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកដាច់ដោយឡែក នោះភាគីរដ្ឋនោះអាចបង្កើតអាជ្ញាធរមជ្ឈឹមខុសគ្នាដែលត្រូវមានមុខងារដូចគ្នាសំរាប់តំបន់ វិទ្យុកម្មនោះ ។ អាជ្ញាធរមជ្ឈឹមទាំងអស់ត្រូវធានានូវការប្រតិបត្តិ វិការបញ្ជូនសំណើដែលបានទទួលអោយបានត្រឹមត្រូវហើយលឿនរហ័ស ។ នៅពេលណាអាជ្ញាធរមជ្ឈឹមបញ្ជូនសំណើទៅអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសំរាប់ការប្រតិបត្តិ វាត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ការប្រតិបត្តិសំណើអោយត្រឹមត្រូវហើយលឿនរហ័ស ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរមជ្ឈឹមដែលបានបង្កើតសំរាប់គោលបំណងនេះនៅពេលភាគីរដ្ឋនីមួយៗផ្ទៀងផ្ទាត់សារសច្ចា-នុម័ត ការទទួល វិការយល់ព្រម វិធីបន្ថែមផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួនចំពោះអនុសញ្ញានេះ ។ សំណើសុំជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក និងការទំនាក់ទំនងណាមួយដែលជាប់ទាក់ទងនោះត្រូវបញ្ជូនទៅអោយអាជ្ញាធរមជ្ឈឹមដែលបានបង្កើតឡើងដោយភាគីរដ្ឋទាំងអស់ ។ សេចក្តីតម្រូវនេះមិនត្រូវមានបុរេនិច្ចយថាចំពោះសិទ្ធិរបស់ភាគីរដ្ឋមួយតម្រូវអោយសំណើនិងទំនាក់ទំនងបែបនោះឆ្លើយតបទៅកាន់វាតាមរយៈបណ្តាញការទូត ហើយនៅពេលភាគីរដ្ឋទាំងអស់យល់ព្រមនៅក្នុងកាលទេសៈបន្ទាន់ តាមរយៈអង្គការនគរបាលព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ។

១៤. សំណើទាំងអស់ត្រូវធ្វើជាលាយលាក់អក្សរ រឺនៅពេលណាអាចធ្វើទៅបានតាមមធ្យោបាយណាមួយដែលបើកចំហរចំពោះការធ្វើបញ្ជីជាលាយលក់អក្សរជាភាសាដែលអាចទទួលយកបានដល់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលអនុញ្ញាតអោយភាគីរដ្ឋនោះបង្កើតភាពត្រឹមត្រូវ ។ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងពីភាសាមួយ រឺភាសាទាំងឡាយណាដែលអាចទទួលយកបានដល់ភាគីរដ្ឋនីមួយៗនៅពេលវាផ្ទៀងផ្ទាត់សារសច្ចា-នុម័ត ការទទួល វិការយល់ព្រម វិធីបន្ថែមផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួនចំពោះអនុសញ្ញានេះ ។ នៅក្នុងកាលៈទេសៈបន្ទាន់ហើយនៅពេលណាបានយល់ព្រមដោយភាគីរដ្ឋទាំងអស់ សំណើអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែត្រូវអះអាងបញ្ជាក់ជាលាយលក់អក្សរភ្លាមៗ ។

១៥. សំណើសុំជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកត្រូវមាន :

- ក. អគ្គសញ្ញាណរបស់អាជ្ញាធរដែលធ្វើសំណើ
- ខ. បញ្ហា និងធម្មជាតិសំខាន់នៃការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការដែលសំណើនោះជាប់ទាក់ទង និងឈ្មោះ មុខងាររបស់អាជ្ញាធរដែលអនុវត្តការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការ

- គ. សេចក្តីសង្ខេបអង្គហេតុដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ លើកលែងតែជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើសំរាប់គោលបំណងការបំរើឯកសារតុលាការ
- ឃ. សេចក្តីរៀបរាប់ពីជំនួយដែលគេស្វែងរក និងសេចក្តីលំអិតស្តីពីនីតិវិធីពិសេសណាមួយដែលភាគីរដ្ឋស្នើសុំចង់អនុវត្តតាម
- ង. នៅពេលណាអាចធ្វើទៅបាន អត្តសញ្ញាណ ទីតាំង និងសញ្ជាតិរបស់ជនណាម្នាក់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ហើយ
- ច. គោលបំណងស្វែងរកភស្តុតាង ព័ត៌មាន វិធានការ

១៦. ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំអាចធ្វើសំណើសុំព័ត៌មានបន្ថែម នៅពេលណាវាចាំបាច់សំរាប់ការប្រតិបត្តិសំណើដោយអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន រឺនៅពេលវាអាចជួយសំរួលដល់ការប្រតិបត្តិបែបហ្នឹង ។

១៧. សំណើមួយត្រូវបានគេប្រតិបត្តិអនុញ្ញាតទៅតាមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ និងទៅតាមវិសាលភាពដែលមិនផ្ទុយនឹងច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ ហើយនៅពេលណាអាចធ្វើទៅបានដោយអនុញ្ញាតទៅតាមនីតិវិធីដែលកំណត់នៅក្នុងសំណើនោះ ។

១៨. នៅទីណាអាចធ្វើទៅបានហើយស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងប្រទេស នៅពេលជនណាម្នាក់ស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋមួយហើយត្រូវតែបានទទួលដំណឹងដូចជាសាក្សី រឺអ្នកជំនាញការតាមរយៈអាជ្ញាធរតុលាការរបស់ភាគីរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ភាគីរដ្ឋទីមួយទៅតាមសំណើរបស់ភាគីរដ្ឋមួយទៀត អាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើសារវនាការតាមរយៈសន្តិសីទរឺដេអូ ប្រសិនបើវាមិនអាចធ្វើទៅបាន រឺមិនដូចបំណងសំរាប់បុគ្គលដែលមានបញ្ហាបង្ហាញមុខនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់អាចយល់ព្រម ថាសារវនាការត្រូវបានអនុវត្តដោយអាជ្ញាធរតុលាការរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ហើយបានចូលរួមដោយអាជ្ញាធរតុលាការរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំ ។

១៩. ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំមិនត្រូវបញ្ជូន រឺប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន រឺភស្តុតាងដែលបានផ្តល់អោយដោយភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំសំរាប់ការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការច្រើនជាងភាគីរដ្ឋទាំងនោះដែលបានអះអាងនៅក្នុងសំណើដោយគ្មានការព្រមព្រៀងមុនរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំ ។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះត្រូវរារាំងដល់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំពីការផ្សាយព័ត៌មាន រឺភស្តុតាងនៅក្នុងដំណើរការរបស់ខ្លួន ដែលអោយរួចទោសចំពោះជនជាប់ចោទនោះ ។ នៅក្នុងករណីក្រោយ ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងដល់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំមុនពេលការផ្សាយព័ត៌មាន ហើយប្រសិនបើបានស្នើសុំដូចនេះ ត្រូវពិគ្រោះជាមួយភាគីរដ្ឋដែល

គេបានស្នើសុំ ។ ក្នុងករណីលើកលែងប្រសិនបើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងជាមុនគឺមិនអាចធ្វើទៅបាន ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំស្តីពីការផ្សាយព័ត៌មាននោះដោយគ្មានបង្កបង្កង់ ។

២០. ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំអាចត្រូវបានអោយភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំរក្សាជាសំងាត់នូវអង្គហេតុនិងកម្មវត្ថុនៃសំណើ លើកលែងចំពោះវិសាលភាពចាំបាច់ដែលត្រូវប្រតិបត្តិសំណើនោះ ។ ប្រសិនបើភាគីដែលគេបានស្នើសុំនោះមិនអាចធ្វើតាមការត្រូវនៃការសំងាត់ ភាគីរដ្ឋនោះត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើ ។

២១. ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកអាចត្រូវបានគេបដិសេធ ៖

- ក. ប្រសិនបើសំណើនោះមិនត្រូវបានគេធ្វើឡើងដោយអនុញ្ញាតទៅតាមខដែលបានចែងនៃមាត្រានេះ
- ខ. ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំពិចារណាថា ការប្រតិបត្តិសំណើគឺទំនងជាធ្វើអោយលំអៀងដល់អធិបតេយ្យភាព សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ រឺផលប្រយោជន៍ចាំបាច់ដទៃទៀតរបស់ខ្លួន
- គ. ប្រសិនបើអាជ្ញាធររបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំត្រូវបានហាមឃាត់ដោយច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនមិនឱ្យអនុវត្តវិធានការដែលបានស្នើដោយគោរពទៅតាមបទល្មើសស្រដៀងគ្នាណាមួយ វាត្រូវមានការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការក្រោមយុត្តាធិការផ្ទាល់របស់ពួកគេ
- ឃ. ប្រសិនបើវាមិនផ្ទុយនឹងប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំដែលជាប់ទាក់ទងនឹងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកសំរាប់សំណើដែលត្រូវផ្តល់អោយ ។

២២. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់មិនអាចបដិសេធនូវសំណើសុំជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកស្តីពីមូលដ្ឋានតែមួយដែលបទល្មើសនោះក៏ត្រូវបានគេគិតថាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសារពើពន្ធ ។

២៣. ហេតុផលទាំងអស់ត្រូវតែផ្តល់អោយសំរាប់ការបដិសេធនាមួយនៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ។

២៤. ភាគីរដ្ឋដែលគេស្នើសុំត្រូវប្រតិបត្តិសំណើសុំជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកឆាប់ៗតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយត្រូវពិចារណាអោយបានពេញលេញតាមដែលអាចធ្វើទៅបាននូវកាលបរិច្ឆេទកំណត់ដែលបានស្នើឡើងដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ហើយសំរាប់ហេតុផលដែលត្រូវផ្តល់អោយគួរជាទីពេញចិត្តនៅក្នុងសំណើនោះ ។ ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនោះអាចធ្វើសំណើសមហេតុផលសុំព័ត៌មានស្តីពីឋានៈនិងការវិវត្តន៍នៃវិធានការដែលបានអនុវត្តដោយភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំដើម្បីបំពេញបំណងសំណើរបស់ខ្លួន ។ ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំនោះត្រូវឆ្លើយតបចំពោះសំណើដែលសមហេតុផលដែលធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋស្នើសុំស្តីពីឋានៈ និងការវិវត្តន៍នៃ

សំណើនៅក្នុងការប្រើប្រាស់របស់ខ្លួន។ ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំត្រូវជូនព័ត៌មានជាបន្ទាន់ដល់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ នៅពេលជំនួយគេលែងត្រូវការទៀតនោះ។

២៥. ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកអាចត្រូវបានផ្អាកដោយភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំស្តីពីមូលដ្ឋានដែលវាជ្រុតជ្រែកដល់ការស៊ើប ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការដែលកំពុងប្រព្រឹត្តិទៅ។

២៦. មុនពេលបដិសេធសំណើមួយស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ២១នៃមាត្រានេះ រឺមុនពេលផ្អាកការប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួនស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ២៥នៃមាត្រានេះ ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំត្រូវពិគ្រោះជាមួយភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំដើម្បីគិតពិចារណាថាតើជំនួយអាចត្រូវបានផ្តល់អោយគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌបែបហ្នឹងរឺទេ នៅពេលវាបង្ហាញឃើញថាចាំបាច់នោះ។ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំព្រមទទួលយកជំនួយគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ ភាគីរដ្ឋនោះត្រូវធ្វើទៅតាមលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ។

២៧. ដោយគ្មានបុរេនិច្ចយថាហេតុអនុវត្តនៃកថាខណ្ឌ ១២នៃមាត្រានេះ សាក្សី អ្នកជំនាញការ រឺជនផ្សេងទៀតដែលនៅក្នុងសំណើរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនោះព្រមព្រៀងផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងបណ្តឹង រឺដើម្បីជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេត ការកាត់ទោស រឺដំណើរការតុលាការនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនោះមិនត្រូវកាត់ទោស ឃុំខ្លួន ផ្ដន្ទាទោស រឺដាក់អោយទទួលរងការរឹងបណ្តឹងផ្សេងទៀតណាមួយដល់សេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ នៅក្នុងទឹកដីនោះ ដោយគោរពទៅតាមអង្គហេតុ ការលុបចោល រឺការកាត់អោយជាប់ទោសមុនពេលការចេញដំណើររបស់គេពីទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ។ ឥរិយាបថប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបែបហ្នឹងត្រូវបញ្ឈប់ នៅពេលសាក្សី អ្នកជំនាញការ រឺជនផ្សេងទៀតដែលសំរាប់រយៈពេល១៥ថ្ងៃជាប់គ្នា រឺសំរាប់រយៈពេលណាមួយដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាដោយភាគីរដ្ឋទាំងអស់ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលជននោះត្រូវបានគេជូនដំណឹងអោយជាផ្លូវការ ដែលវត្តមានរបស់គេលែងតំរូវអោយមានទៀតដោយអាជ្ញាធរតុលាការ មានឱកាស ចាកចេញ ឬ បើពុំនោះទេសំរេចចិត្តបន្តនៅក្នុងដែនដីរបស់រដ្ឋដែលស្នើសុំដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬបានចាកចេញហើយ តែបានត្រឡប់មកវិញតាមឆន្ទៈរបស់ខ្លួន។

២៨. ថ្លៃចំណាយធម្មតានៃការប្រតិបត្តិការសំណើត្រូវបានទទួលខុសត្រូវដោយភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើសុំ រឺរៀបចំតែមានការយល់ព្រមផ្សេងដោយភាគីរដ្ឋទាំងអស់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ។ ប្រសិនបើការចំណាយនៃធម្មជាតិពិសេស រឺច្រើនសម្បើមត្រូវបាន រឺនឹងតំរូវអោយមានដើម្បីបំពេញបំណងសំណើនោះ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិគ្រោះគ្នាដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌដែលសំណើនឹងត្រូវបានគេប្រតិបត្តិ ដូចជាបែបបទដែលថ្លៃចំណាយទាំងអស់ត្រូវបានរ៉ាប់រង។

២៩. ភាគីរដ្ឋដែលគេបានស្នើ :

- ក. ត្រូវផ្តល់ទៅអោយភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនោះនូវឯកសារថតចម្លងនៃបញ្ជីរដ្ឋាភិបាល ឯកសារ វីតីមានក្នុង ការកាន់កាប់របស់ខ្លួននៅក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនគឺសាធារណៈជនទូទៅអាចរកបាន
- ខ. ដោយដាច់ដោយឡែកអាចផ្តល់អោយភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំដោយផ្នែក វិទ្យាសាស្ត្រ វិគ្គោលទៅតាមលក្ខខណ្ឌ បែបប្តឹងនៅពេលវាយលំអើយថាសមស្របនូវឯកសារថតចម្លងនៃបញ្ជីរដ្ឋាភិបាលណាមួយ ឯកសារ វី តីមានក្នុងការកាន់កាប់របស់ខ្លួននៅក្រោមច្បាប់ក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួននោះមិនអាចផ្តល់អោយសាធារណៈ ជនបានឡើយ

៣០. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណានៅពេលណាចាំបាច់លើការទទួលខុសត្រូវនៃការបញ្ចូលកិច្ចព្រមព្រៀង វិការ រៀបចំទ្វេភាគី វិពហុភាគី ដែលបំរើគោលបំណង ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពសំខាន់ដល់ វិដើម្បីលើកកម្ពស់ដែលបាន ចែងនៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៤៧

ការផ្ទេរបំណើរបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើលទ្ធភាពនៃការបញ្ជូនទៅកាន់ដំណើរការមួយផ្សេងទៀតសំរាប់ការកាត់ ទោសបទល្មើសដែលបានចែងដោយអនុច្បាប់ទៅតាមអនុសញ្ញានេះក្នុងករណីដែលការបញ្ជូនបែបប្តឹងត្រូវបានគេ ពិចារណាថាមានប្រយោជន៍ដល់រដ្ឋបាលត្រឹមត្រូវរបស់តុលាការ ជាពិសេសក្នុងករណីដែលយុត្តាធិការជាច្រើនបាន ជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយទស្សនៈយកចិត្តទុកដាក់លើការកាត់ទោស ។

មាត្រា ៤៨

កិច្ចសហការការអនុវត្តច្បាប់

១. ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវសហការអោយបានជិតស្និទ្ធជាមួយភាគីរដ្ឋផ្សេងទៀតដោយអនុច្បាប់ទៅតាមប្រព័ន្ធរដ្ឋ បាលនិងប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងប្រទេសដោយឡែករបស់ពួកគេ ដើម្បីលើកកម្ពស់ដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការ អនុវត្តច្បាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបទល្មើសដែលគ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់ជាពិសេស ត្រូវចាត់វិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាព :

ក. ដើម្បីលើកកម្ពស់ ហើយនៅពេលណាចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតបណ្តាញទំនាក់ទំនងរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ភ្នាក់ងារ និងការបំប្រែរបស់ពួកគេ ដើម្បីជួយសំរួលដល់កាត្លាស់ប្តូរឆាប់រហ័សហើយមានសន្តិសុខនូវព័ត៌មានដែល ជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃបទល្មើសដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ រួមមាន ការជាប់ ទាក់ទងជាមួយសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀត ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់យល់ឃើញថា វាសម ស្រប

ខ. ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការជាមួយនិងភាគីរដ្ឋផ្សេងៗទៀតក្នុងការអនុវត្តការស៊ើបអង្កេត ដោយគោរពទៅតាម បទល្មើសដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង :

- (i) អត្តសញ្ញាណ ទីតាំង និងសកម្មភាពរបស់ជនដែលបានសង្ស័យថាមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទ ល្មើសបែបហ្នឹង រឺ ទីតាំងរបស់ជនជាប់ពាក់ព័ន្ធដទៃៗទៀត
- (ii) ចលនារបស់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋ រឺទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសបែបហ្នឹង
- (iii) ចលនារបស់ទ្រព្យសម្បត្តិ សំភារៈ វិឧបរណ៍ដែលបានប្រើប្រាស់ដទៃៗទៀត រឺដែលមានចេតនា សំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសបែបហ្នឹង

គ. ផ្តល់នូវចំនួន ឬ បរិមាណចាំបាច់នៃសារធាតុ សំរាប់គោលបំណងស៊ើបអង្កេត ឬ វិភាគ នៅពេលណា សមស្រប

ឃ. ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ជាមួយភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងមធ្យោបាយ និង វិធីសាស្ត្រច្បាស់លាស់ដែល ធ្លាប់បានប្រើ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ រួម ទាំងការប្រើ ប្រាស់ អត្តសញ្ញាណបន្ត ក្លែងក្លាយ បំប្លែង ឬ ឯកសារបន្ត និង មធ្យោបាយ ផ្សេងៗនៃការលាក់បំបាំង សកម្មភាព

ង. សំរួលដល់ការសំរបសំរួលអោយមានប្រសិទ្ធភាពរវាងអាជ្ញាធរ ភ្នាក់ងារ និង សេវាកម្មដែលមានសមត្ថកិច្ច របស់គេ និងដើម្បីជំរុញអោយមានការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិក និង អ្នកចំណាញ់ផ្សេងៗ ទៀត រួមទាំងចំពោះ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការសុំរុះសំរួលទ្វេភាគី ជាមួយភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធការចាត់អោយ ទៅកាន់មុខដំណែង របស់មន្ត្រីសំរបសំរួល

ច. ផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និង សំរបសំរួលផ្នែករដ្ឋបាល និងការចាត់វិធានការផ្សេងៗទៀតដែលមានលក្ខណៈ សមស្រប សំរាប់គោលបំណងនៃការបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណនៃបទល្មើសដែលគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញា នេះអោយបាន ឆាប់ ។

២. ដោយមានការផ្តល់នូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងចំពោះអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនឹងពិចារណាការចូលជាធរមាននូវ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការស្រុះស្រួលទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគី ទៅលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ រវាង

ភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់ និង ការធ្វើវិសោធនកម្មវា នៅកន្លែងណាដែលកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការសុំរុះសំរួល មានរួចជាស្រេច។ ដោយគ្មានការព្រមព្រៀង ឬ សុំរុះសំរួល រវាងភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ ភាគីរដ្ឋអាច ពិចារណាទៅលើអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានសំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់ទៅវិញទៅមក ចំពោះបទល្មើសដែលគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។ នៅពេលណាមានលក្ខណៈសមស្រប ភាគីរដ្ឋ នឹងធ្វើការប្រើប្រាស់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួលអោយបានពេលលេញ រួមបញ្ចូលទាំងអង្គការតំបន់ ឬ អង្គការអន្តរជាតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់របស់ខ្លួន ។

៣. ភាគីរដ្ឋ នឹងខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការតាមមធ្យោបាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបទ ល្មើសដែលគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ដោយអនុវត្តតាមរយៈការប្រើបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ។

មាត្រា ៤៩

ការស៊ើបអង្កេតចម្រុះ

ភាគីរដ្ឋនឹងពិចារណាដោយរួមបញ្ចូលកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការរៀបចំ ទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគី ទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាដែល ជាកម្មវត្ថុនៃការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ដំណើរការផ្នែកតុលាការនៅក្នុងរដ្ឋមួយ ឬ ច្រើន អាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធអាចបង្កើតអង្គការស៊ើបអង្កេតរួមគ្នា ។ នៅពេលគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួលនោះ ការស៊ើបអង្កេតរួមគ្នា អាចត្រូវបានទទួលរ៉ាប់រងដោយកិច្ចព្រមព្រៀងទៅលើមូលដ្ឋានរឿងក្តីម្តងមួយៗ ។ ភាគីរដ្ឋ ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងធានាថា អធិបតេយ្យភាពនៃភាគីរដ្ឋដែលនៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីនោះ ការស៊ើបអង្កេតត្រូវតែធ្វើ ឡើង ដោយត្រូវបានគោរពយ៉ាងពេលលេញ។

មាត្រា ៥០

វិធីសាស្ត្រស៊ើបអង្កេតពិសេស

១. ដើម្បីប្រឆាំងនឹងបំពើពុករលួយអោយមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះវិសាលភាពដែលអនុញ្ញាតដោយគោលការណ៍ មូលដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការនៅពេលណាចាំបាច់ តាមមធ្យោ បាយរបស់ខ្លួនដើម្បីអោយមានការប្រើប្រាស់ដ៏សមស្របដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួននូវការប្រគល់ ដោយមានការឃ្លាំមើល និង ទីកន្លែងដែលចាត់ទុកថាសមស្រប វិធីស៊ើបអង្កេតពិសេស ដូចជា អេឡិចត្រូនិក ឬ ទម្រង់ផ្សេងៗនៃការឈ្លបមើល និង ប្រតិបត្តិការ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយសំងាត់ នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន និង ដើម្បីអោយភស្តុតាងទាំងអស់ដែលប្រមូលមកអាចទទួលយកបាននៅក្នុងតុលាការ ។

២. សំរាប់គោលបំណងនៃការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសដែលគ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋទាំងនោះត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត នៅពេលណាចាំបាច់ ដើម្បីសំរេចនូវកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួល ទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគីដែលមានលក្ខណៈសមស្រប សំរាប់ការប្រើប្រាស់វិធីស៊ើបអង្កេតពិសេសក្នុង បរិបទនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការកំរិតអន្តរជាតិ ។ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួលទាំងនោះ នឹង ត្រូវបានសំរេច និង អនុវត្តស្របតាមទាំងស្រុងនូវគោលការណ៍ស្មើភាពគ្នារបស់រដ្ឋអធិបតេយ្យ ហើយ នឹងត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹងដោយស្របទៅតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួល នោះ ។
៣. ដោយគ្មានការព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួលគ្នាដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ការសំរេចដើម្បីប្រើវិធីស៊ើបអង្កេតពិសេស នៅក្នុងកំរិតអន្តរជាតិ នឹងត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើករណីនីមួយៗ ហើយនៅពេលណាចាំបាច់ និងអាចគិតពិចារណានូវការរៀបចំផ្នែក ហិរញ្ញវត្ថុ និងការយល់ដឹងចំពោះការអនុវត្តនៃយុត្តាធិការដោយភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ ។
៤. ការសំរេចដើម្បីប្រើការប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលផ្ទាក់កំរិតអន្តរជាតិ ដោយមានការយល់ព្រមពីភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ អាចសំរេចវិធីសាស្ត្រ ដូចជា ការព្យួរស្នាក់ ឬ ការអនុញ្ញាតអោយទំនិញ ឬ មូលនិធិ ចេះតែបន្ត ដោយគ្មានការខូចខាត ឬ ត្រូវបានផ្លាស់ទី ឬ ត្រូវបានជំនួសទាំងស្រុង ឬ មួយ ផ្នែក ។

ជំពូកទី ៥
ការអធិប្បវេណី

មាត្រា ៥១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

ដោយអនុលោមទៅតាមជំពូកនេះ ការយកទៅវិញនូវទ្រព្យ គឺជាគោលការណ៍សារវន្តនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយភាគីរដ្ឋ នឹងរក្សាវិធានការនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ជំនួយឧបត្ថម្ភដ៏ទូលំទូលាយមួយផ្សេងទៀត ចំពោះបញ្ហានេះ ។

មាត្រា ៥២

ការឧបស្ថាប័ន និង ការស៊ើបអង្កេតនូវការផ្ទេរផលនៃបទល្មើស

១. ដោយមិនលំអៀងចំពោះមាត្រា ១៤ នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងធាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ដោយស្របទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុក ដើម្បីតំរូវទៅតាមស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន ដើម្បី

បញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់អតិថិជន ដើម្បីធានាវិធានការសមហេតុផលចំពោះការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ ម្ចាស់មូលនិធិ ដែលមានផលប្រយោជន៍ ពេលជននោះដកលំប្រាក់ចូលទៅក្នុងគណនេយ្យដែលមានតំលៃខ្ពស់ និង ដើម្បីអនុវត្តន៍ការពិនិត្យពិចារណានេយ្យដែលចង់បាន ឬ ដែលមានរួចហើយ ឬ អ្នកដែលតំណាងដែល ត្រូវបានគេទុកចិត្តហើយដែលមានតួនាទី សាធារណៈសំខាន់ និង សមាជិកគ្រួសាររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងបក្ស ពួកជិតស្និទ្ធរបស់ពួកគេផងដែរ ។ ការពិនិត្យ ពិចារណាដែលបន្ថែមនោះ នឹងត្រូវបានគ្រោងដោយសមហេតុផល ដើម្បីស៊ើបអង្កេត កិច្ចការ ជំនួញដែលមានការអោយសង្ស័យ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីរាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ច និង មិនគួរត្រូវបានបកស្រាយ ដែលជាការមិនលើកទឹកចិត្ត ឬ ហាមឃាត់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុមិន អោយ ធ្វើកិច្ចការជំនួញជាមួយ អតិថិជនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

២. ដើម្បីសំរួលដល់ការអនុវត្តន៍វិធានការដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រានេះដោយស្របទៅនឹង ច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន និង ដោយមានការបណ្តុះគំនិត ដែលការផ្តួចផ្តើមរបស់អង្គការថ្នាក់តំបន់ថ្នាក់អន្តរជាតិ និង អង្គការចម្រុះដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ភាគីរដ្ឋ នីមួយៗ និង :

- ក- ចេញការណែនាំ ចំពោះប្រភេទនីតិបុគ្គល ឬ រូបវន្តបុគ្គលដែលគណនេយ្យស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនៅ ក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន នឹងត្រូវបានកំណត់អោយអនុវត្តន៍ការពិនិត្យពិចារណា លើរាល់ប្រភេទគណនេយ្យ និង ប្រតិបត្តិការដោយយកចិត្តទុកដាក់ទាំងការបើកគណនេយ្យ ការគ្រប់គ្រង និង វិធានការរក្សា របាយការណ៍ផ្សេងៗលើគណនេយ្យនោះ ព្រមទាំង
- ខ- ក្នុងករណីសមស្របត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនយុត្តាធិការរបស់ ខ្លួនតាមសំណើរបស់ភាគីរដ្ឋផ្សេងទៀតឬទៅតាមគំនិតផ្ទាល់របស់ខ្លួនអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលគណនេយ្យរបស់គេត្រូវបានស្ថាប័នត្រូវបានតម្រូវអោយមានការត្រួតពិនិត្យបន្ថែមលើអ្វី ដែលស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបាន ។

៣. នៅក្នុងបរិបទនៃកថាខណ្ឌ ២ (ក) នៃមាត្រានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងអនុវត្តវិធានការ ដើម្បីធានា ថា ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន រក្សាឯកសារគណនេយ្យ និងកិច្ចការជំនួយបានគ្រប់គ្រាន់ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងមនុស្ស ដូចដែលបានចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ក្នុងរយៈពេលមួយដ៏សម ស្រប ដែលគួរផ្ទុក នូវព័ត៌មានអោយបានច្រើនទាក់ទងទៅនឹងអត្តសញ្ញាណនៃអតិថិជន ព្រមទាំងម្ចាស់ផល ប្រយោជន៍ ។

៤. ដោយមានបំណងទប់ស្កាត់ និងស៊ើបអង្កេត ការផ្ទេរប្រទ្បនៃបទល្មើស ដែលកើតឡើង ដោយអនុលោម តាមអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងអនុវត្តវិធានការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព និងសម ស្រប ដោយមានការជួយ របស់អង្គការចាត់តាំងគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់ការបង្កើត ធនាគារដែលគ្មានវត្តមានជាក់ស្តែង និង មិនមែន

ជាផ្នែកណាមួយនៃក្រុមហិរញ្ញវត្ថុដែលមានដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រង ។ លើសពីនេះទៅទៀត ភាគីរដ្ឋ អាចចាត់ទុកតម្រូវការវិទ្យាស្ថានហិរញ្ញវត្ថុរបស់គេ ដើម្បី បដិសេធមិនអោយចូល ឬ បន្តនូវការឆ្លើយ ឆ្លងទំនាក់ទំនងផ្នែកធនាគារ ជាមួយវិទ្យាស្ថាន និង ដើម្បីការពារប្រឆាំងនឹងការបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយ វិទ្យាស្ថានហិរញ្ញវត្ថុបរទេស ដែលអនុញ្ញាត អោយគណនេយ្យរបស់គេ ដើម្បីប្រើប្រាស់ដោយធនាគារដែលគ្មាន វត្ថុមានជាក់ស្តែង និងមិនត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយក្រុមហិរញ្ញវត្ថុដែលស្ថិតនៅក្រោម ការគ្រប់គ្រង ។

- ៥. ដោយស្របតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណាទៅលើការបង្កើតប្រព័ន្ធផ្សព្វ ផ្សាយ ហិរញ្ញវត្ថុដែលមានប្រសិទ្ធភាព សំរាប់មន្ត្រីសាធារណៈ ហើយ នឹងផ្តល់សំរាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្ម ដ៏ត្រឹមត្រូវចំពោះ ការមិនប្រព្រឹត្តតាម ។ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណាផងដែរក្នុងការចាត់វិធានការ ដែលអាចជាចាំបាច់ដើម្បី អនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនចែករំលែកព័ត៌មានទាំងនោះ ជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងភាគីរដ្ឋដទៃទៀត នៅពេលណាចាំបាច់ត្រូវស៊ើបអង្កេត ប្តឹងផ្តល់ និងរកឃើញផលនៃផលល្មើសដែល បង្កើតឡើង ស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ។
- ៦. ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណាដើម្បីចាត់វិធានការដែល អាចជាចាំ បាច់ដើម្បីតម្រូវអោយមានមន្ត្រីសាធារណៈដ៏ត្រឹមត្រូវដែលមានផលប្រយោជន៍ ឬ ហត្ថលេខា ឬ អំណាចផ្សេង ទៀតទៅលើគណនេយ្យហិរញ្ញវត្ថុមួយនៅបរទេស ដើម្បីរាយការណ៍ ថា ទំនាក់ទំនងចំពោះអាជ្ញាធរត្រឹមត្រូវ និងដើម្បីថែរក្សាឯកសារត្រឹមត្រូវដែលទាក់ទងទៅនឹង គណនេយ្យនោះ ។ វិធានការនោះ នឹងផ្តល់ផងដែរ សំរាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏សមរម្យចំពោះការមិន ប្រព្រឹត្តតាម ។

មាត្រា ៥៣

វិធានការសំរាប់ការរកឃើញទ្រព្យដោយផ្ទាល់

ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹង :

- ក. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ដើម្បីផ្តើមធ្វើបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី នៅក្នុងតុលាការរបស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើតចំណងជើងចំពោះ ឬ ភាពជាកម្មសិទ្ធិនៃទ្រព្យ សម្បត្តិដែលទទួលបាន តាមរយៈការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលបង្កើតឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ។
- ខ. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយតុលាការរបស់ខ្លួនបញ្ជាក់អ្នកដែលប្រព្រឹត្ត បទល្មើសទាំងនោះ ដែលបង្កើតឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីសងជំងឺចិត្ត ឬ ការខូចខាត ចំពោះភាគីរដ្ឋដទៃទៀតដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ដោយបទល្មើសនោះ និង

គ. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយតុលាការ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច របស់ខ្លួន នៅពេលណាត្រូវធ្វើការសំរេចចិត្តទៅលើការរឹបអូស ដើម្បីទទួលស្គាល់ការប្តឹងតវ៉ារបស់ ភាគីរដ្ឋដទៃទៀតដែលជាម្ចាស់ទ្រព្យសម្បត្តិត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដែលបង្កើតឡើង ស្របតាមអនុ សញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៥៤

យន្តការសំរាប់ការអឃើញទ្រព្យសម្បត្តិ

តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងការរឹបអូស

១. ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ក្នុងគោលបំណងដើម្បីផ្តល់នូវការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ផ្នែកច្បាប់ ដោយស្របតាមមាត្រា ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិដែលទទួលបានតាមរយៈ ឬ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលបង្កើតឡើងដោយអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹង :

ក. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើ អោយមានប្រសិទ្ធភាព ចំពោះដីកាបង្គាប់អោយរឹបអូសដែលចេញដោយតុលាការនៃភាគីរដ្ឋដទៃ ទៀត

ខ. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនកន្លែង ដែលគេមានយុត្តាធិការ ដើម្បីចេញដីកាបង្គាប់អោយរឹបអូសនូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលមានប្រភព នៅបរទេស ដោយការវិនិច្ឆ័យនៃបទល្មើសសំអាតប្រាក់ ឬ បទល្មើសផ្សេងទៀត ដែលអាចមាន នៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន ឬ នីតិវិធីផ្សេងទៀតដែលបានផ្តល់អំណាចស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ក្នុង ស្រុករបស់ខ្លួន និង

គ. ពិចារណា ដើម្បីចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ ទាំងនោះ ដោយគ្មានការដាក់ទណ្ឌកម្មផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងករណីដែលក្នុងនោះ ជនល្មើសមិន អាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយមនុស្សស្លាប់ ដោយការភៀសខ្លួនចេញ ឬ ដោយអវត្តមាន ឬ ក្នុងករណីសមហេតុ សមផលផ្សេងទៀត ។

២. ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនដើម្បីផ្តល់នូវការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ នៅពេល មានសំណើដែលធ្វើឡើងស្របតាមកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹង :

ក. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនធ្វើការ រឹបយក ឬ រឹបអូសនូវទ្រព្យសម្បត្តិ នៅពេលដឹករឹបយក ឬ រឹបអូសចេញដោយតុលាការ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋដាក់សំណើដែលផ្តល់នូវមូលដ្ឋានសមហេតុផលមួយ សំរាប់ ភាគីដ្ឋទទួលសំណើ ដើម្បីជឿថា មានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ចាត់វិធានការ ហើយថា ទ្រព្យសម្បត្តិនោះគួរជាកម្មវត្ថុ យ៉ាងជាក់លាក់ ចំពោះដីកានៃការរឹបអូសសំរាប់គោលបំណងនៃ កថាខណ្ឌ ១ (ក) ម៉ាត្រានេះ

ខ. ចាត់វិធានការដែលអាចជាចាំបាច់ ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ធ្វើការរឹប យក ឬ រឹបអូសនូវទ្រព្យសម្បត្តិ នៅពេលសំណើមួយដែលផ្តល់នូវមូលដ្ឋានសមហេតុផលមួយ សំរាប់ភាគីដ្ឋទទួលសំណើដើម្បីជឿថា មានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ចាត់វិធានការ ហើយថា ទ្រព្យសម្បត្តិនោះគួរជាកម្មវត្ថុយ៉ាងជាក់លាក់ ចំពោះដីកានៃការរឹបអូសសំរាប់គោលបំណងនៃ កថាខណ្ឌ ១ (ក) ម៉ាត្រា នេះ និង

គ. ពិចារណាការចាត់វិធានការបន្ថែម ដើម្បីអនុញ្ញាតអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ការពារ ទ្រព្យសម្បត្តិសំរាប់ការរឹបអូស ដូចជា ផ្នែកលើមូលដ្ឋាននៃការចាប់ជនបរទេស ឬ ការចោទប្រកាន់ ផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌដែលទាក់ទងទៅនឹងការបានមកនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ។

មាត្រា ៥៥

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិសំរាប់គោលបំណងនៃការរឹបអូស

១. ភាគីរដ្ឋមួយដែលទទួលសំណើមួយពីភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ដែលមានយុត្តាធិការគ្រប់ដណ្តប់លើបទល្មើស ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយស្របទៅតាមអនុសញ្ញានេះ សំរាប់រឹបអូសផលនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌទ្រព្យ សម្បត្តិ សំរាប់ការ ឬឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀត ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៣១ កថាខណ្ឌ ១ នៃអនុសញ្ញា នេះដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ដើម្បីពង្រីកអោយបានទូលំទូលាយដែលអាចធ្វើទៅបាននៅក្នុងប្រព័ន្ធ ច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួននឹង :

ក. ដាក់សំណើជូនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន សំរាប់គោលបំណងនៃការទទួលដឹករឹបអូស និង ធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះវា ប្រសិនបើដីកានោះត្រូវបានគេផ្តល់អោយ ឬ

ខ. ដាក់សំណើជូនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយមានផែនការធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាព ដល់ខ្លួនចំពោះវិសាលភាពដែលបានស្នើឡើង ដឹករឹបអូសដែលចេញដោយតុលាការនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគី រដ្ឋដាក់សំណើ ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៣១ កថាខណ្ឌ ១ និង មាត្រា ៥៤ កថាខណ្ឌ ១ (ក) នៃ អនុសញ្ញានេះ គ្រាន់តែទាក់ទងទៅនឹងផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ទ្រព្យសម្បត្តិ ឧបករណ៍ ឬ បរិក្ខារផ្សេងៗទៀត ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៣១ កថាខណ្ឌ ១ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ ។

២. ដាមដានសំណើមួយដែលធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋផ្សេងទៀត ដែលមានយុត្តាធិការគ្របដណ្តប់បទល្មើស ដែលបង្កើតឡើងស្របទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ នឹងចាត់វិធានការដើម្បីកំណត់ អត្តសញ្ញាណ តាមដាន និង រឹបយក ឬ រឹបអូសទ្រព្យនៃបទឧក្រិដ្ឋ ទ្រព្យសម្បត្តិ ឧបករណ៍ ឬ បរិក្ខារ ផ្សេងៗទៀត ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៣១ កថាខណ្ឌ ១ នៃអនុសញ្ញានេះ សំរាប់គោលបំណងនៃ ការរឹបអូសជាយថាហេតុ ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ទាំង ភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ ទាំងភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ ដោយ អនុលោមទៅតាមសំណើមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ។

៣. បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៦ នៃអនុសញ្ញានេះ គឺអនុវត្តបាន រាល់ការផ្លាស់ប្តូរចាំបាច់ដែលធ្វើឡើង ចំពោះ មាត្រានេះ ។ ដោយឡែកពិត មានដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ៤៦ កថាខណ្ឌ ១៥ សំណើដែលធ្វើ ឡើងស្របតាមមាត្រានេះត្រូវមាន :

ក. ក្នុងករណីសំណើមួយជាប់ទាក់ទងទៅកថាខណ្ឌ ១ (ក) នៃមាត្រានេះ ការរៀបរាប់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវរឹបអូសចំពោះវិសាលភាពដែលអាចមាន រួមទាំងទីកន្លែង និង ទីកន្លែងដែលពាក់ព័ន្ធ តំលៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានប្រមាណ និងលិខិតបញ្ជាក់នូវអង្គហេតុដែលសំអាងលើ ដោយភាគី រដ្ឋដាក់សំណើគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអាចអោយភាគីរដ្ឋទទួលសំណើស្វែងរកការបញ្ជាក់ដែលស្ថិតនៅ ក្រោម ច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន

ខ. ក្នុងករណីសំណើមួយជាប់ទាក់ទងទៅកថាខណ្ឌ ១ (ខ) នៃមាត្រានេះ ការថតចំណងដីការរឹបអូស ដែលអាចយកជាការបានតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសំណើសំណើ ចេញដោយភាគីរដ្ឋ ដាក់សំណើ លិខិតបញ្ជាក់នូវអង្គហេតុ និងព័ត៌មាន ដែលជាវិសាលភាពក្នុងការអនុវត្តដីកាដែលបានស្នើឡើង លិខិត បញ្ជាក់មួយដែលបញ្ជាក់អំពីវិធានការដែលធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ ដើម្បីផ្តល់នូវ ដំណឹងពិត

ប្រាជ្ញាដល់តតិភាគី និងដើម្បីធានានូវដំណើរការក្តី និង លិខិតបញ្ជាក់មួយដែលបញ្ជាក់ថាដីកាវិប
អូសតីស្ថាពរ

គ. ក្នុងករណីសំណើមួយជាប់ទាក់ទងទៅកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ លិខិតបញ្ជាក់មួយនៃអង្គហេតុដែល
ផ្អែកទៅលើដោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ និង ការរៀបរាប់មួយនៃសកម្មភាពដែលបានស្នើឡើង នៅទីកន្លែង
ដែលអាចរកបាន និង ឯកសារចម្លងដីកាដែលអាចយកជាការបានតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលជាមូលដ្ឋាននៃ
សំណើនោះ ។

- ៤. សេចក្តីសំរេច ឬ អំពើ ដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយ
ភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ ដោយយោងទៅតាម និងដែលជាបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន និងវិធាន
នីតិវិធីរបស់ខ្លួន ឬ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការឯកភាពទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគីណាមួយ ចំពោះអ្វីដែលជាប់
កិច្ចសន្យាក្នុងការទំនាក់ទំនងភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ ។
- ៥. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងផ្តល់ការថតចម្លងនូវច្បាប់ និងគោលការណ៍របស់ខ្លួន ដែលធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាព
ចំពោះមាត្រានេះ និង ការផ្លាស់ប្តូរជាយថាហេតុផ្សេងៗទៀត ចំពោះច្បាប់ និងបទបញ្ជាទាំងនោះ ឬ
ការអធិប្បាយចំពោះអត្ថលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- ៦. ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយជ្រើសរើសដើម្បីធ្វើការចាត់វិធានការ ដោយយោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ១ និង ២
នៃមាត្រានេះ ដោយមានលក្ខខណ្ឌផ្អែកទៅលើការមានសន្តិសញ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធ ភាគីរដ្ឋនោះ នឹង
ពិចារណាអនុសញ្ញានេះ ទៅលើភាពចាប់បាច់ និង មូលដ្ឋានសន្តិសញ្ញាអោយបានត្រឹមត្រូវ ។
- ៧. កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្រោមមាត្រានេះ អាចត្រូវបានបដិសេធផងដែរ ឬ ជាវិធានការបណ្តោះអាសន្ន
ដែលបានលើកឡើង ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ មិនព្រមទទួលនូវភស្តុតាងអោយបានគ្រប់គ្រាន់
និងទាន់ពេលវេលា ឬ ប្រសិនបើទ្រព្យសម្បត្តិនោះ គឺ មានតំលៃទាបបំផុត ។
- ៨. មុនពេលលើកឡើងវិធានការបណ្តោះអាសន្នណាមួយដែលបានធ្វើឡើង ដោយស្របទៅនឹងមាត្រានេះ
ភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ នៅទីកន្លែងណាដែលអាចធ្វើទៅបាន នឹងផ្តល់ឱកាសអោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ ដើម្បី
បង្ហាញហេតុផលរបស់ខ្លួនដោយយល់ស្របទៅនឹងការបន្តវិធានការ ។

៩. បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ នឹងមិនត្រូវបានបកស្រាយដែលជាការលំអៀងសិទ្ធិរបស់តតិភាគីដោយសុច្ឆន្ទៈ
នោះទេ ។

មាត្រា ៥៦

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពិសេស

ដោយមិនលំអៀងចំពោះច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងខិតខំដើម្បីធានាវិធានការបញ្ជូន
ដោយគ្មានលំអៀងចំពោះការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ដំណើរការផ្នែកតុលាការផ្ទាល់ខ្លួន ព័ត៌មាន
ស្តីពីផលនៃបទល្មើសដែលបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ចំពោះភាគីដទៃទៀត ដោយ
គ្មានសំណើពីមុនមក នៅពេលដែលវាពិចារណាថា ការផ្សាយនូវព័ត៌មានទាំងនោះ អាចជួយភាគីរដ្ឋទទួល ក្នុងការ
ផ្តួចផ្តើម ឬ អនុវត្តការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ដំណើរការផ្នែកតុលាការ ឬ អាចឈានទៅរកសំណើមួយ
ដោយភាគីរដ្ឋនោះ ស្ថិតនៅក្រោមជំពូកនេះនៃអនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៥៧

ការបញ្ជូនត្រឡប់ និង ការចំណាយទ្រព្យ

១. ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៣១ និង ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបានដោយ
ភាគីរដ្ឋមួយ នឹងត្រូវចំណាយ ដោយភាគីរដ្ឋនោះស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ និងច្បាប់ក្នុង
ស្រុករបស់ខ្លួន ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការបញ្ជូនត្រឡប់ទៅកាន់ម្ចាស់ស្របច្បាប់ពីមុនរបស់គេ ដោយ
ស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ៣ នៃមាត្រានេះ ។
២. ដោយស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវិន័យនៃច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងអនុម័ត
ច្បាប់ និងវិធានការផ្សេងៗទៀតដែលអាចជាចំប៉ងដើម្បីជួយអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
បញ្ជូនត្រឡប់ទៅវិញនូវទ្រព្យដែលរឹបអូសបាន ដោយស្របតាមអនុសញ្ញានេះ នៅពេលដែលការធ្វើ
តាមសំណើដែលធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ក្នុងការលើកឡើងពិចារណានូវសិទ្ធិរបស់តតិភាគី
ដោយត្រឹមត្រូវ ។
៣. ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤៦ និង ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ និង កថាខណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រា
នេះ ភាគីរដ្ឋទទួលសំណើនឹង :

ក. ក្នុងករណីមានការបន្តលួចមូលនិធិសាធារណៈ ឬ លាងមូលនិធិសាធារណៈដែលលួចបន្តបាន ដោយយោងទៅតាមមាត្រា ១៧ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណា ការរឹបអូសទ្រព្យត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមមាត្រា ៥៥ និងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយនៅក្នុងភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ តម្រូវការមួយដែលអាចត្រូវបានបដិសេធដោយភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ ការបញ្ជូនត្រឡប់នូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបានទៅអោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើវិញ

ខ. ក្នុងករណីផលនៃបទល្មើសផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណា ការរឹបអូសត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមទៅតាម មាត្រា ៥៥ នៃអនុសញ្ញានេះ និងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ នៅក្នុងភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ តម្រូវការមួយដែលអាចត្រូវបានបដិសេធដោយភាគីរដ្ឋទទួលសំណើ ការបញ្ជូនត្រឡប់នូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបានទៅអោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើ នៅពេលដែលភាគីរដ្ឋកំណត់បាននូវម្ចាស់ដើមនៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេចំពោះភាគី រដ្ឋទទួលសំណើ ឬ នៅពេលដែលភាគីរដ្ឋទទួលសំណើទទួលស្គាល់ការខូចខាត ចំពោះភាគីរដ្ឋដាក់ សំណើដែលជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការបញ្ជូនត្រឡប់នូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាន

គ. នៅក្នុងករណីផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ការបញ្ជូនត្រឡប់នូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះទៅអោយម្ចាស់ដើមត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់របស់គេ ឬ ការសងការខូចខាតដល់ជនរងគ្រោះនៃបទឧក្រិដ្ឋ ផ្តល់តំលៃតបស្មងជាអាទិភាពចំពោះការបញ្ជូនត្រឡប់នូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាន ទៅអោយភាគីរដ្ឋដាក់សំណើវិញ ។

៤. ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមិនបានសំរេចដូច្នោះទេ នៅពេលមានទីកន្លែងសមស្រប ភាគីរដ្ឋទទួលសំណើអាចដកចេញនូវការចំណាយដែលជាប់ទាក់ទិនក្នុងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ដំណើរការផ្នែកតុលាការ ដែលឈានទៅដល់ការបញ្ជូនត្រឡប់ ឬ ការចំណាយនូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ ។

៥. ភាគីរដ្ឋអាចផ្តល់នូវតំលៃតបស្មងពិសេសផងដែរ នៅពេលមានទីកន្លែងសមស្រប ចំពោះការរួមបញ្ចូលនូវកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការស្រុះស្រួលគ្នាដែលអាចទទួលយកបានទៅវិញទៅមក ទៅតាមករណីនីមួយៗ សំរាប់ការចំណាយចុងក្រោយនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាន ។

មាត្រា ៥៨

អន្តរាគមន៍បង្ការការរំលោភបំពាន

ភាគីរដ្ឋនឹងសហប្រតិបត្តិការជាមួយភាគីរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត សំរាប់គោលបំណងដើម្បីទប់ស្កាត់ និង ប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងការផ្ទេរទ្រព្យនៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលបានបង្កើតឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ និង ជួយជំរុញ អោយមានផ្លូវ និងមធ្យោបាយនៃការរកឃើញទ្រព្យ និងនៅទីបញ្ចប់នោះ នឹងចាត់ទុកថា ការបង្កើតអន្តរាគមន៍ បង្កើតហេតុបរិយាកាស រួមមានការស៊ើបអង្កេតហិរញ្ញវត្ថុមួយ សំរាប់ទទួលខុសត្រូវចំពោះការទទួល ការវិភាគ និង ការចែកចាយ នូវរបាយការណ៍ នៃកិច្ចការជំនួញផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលមានការសង្ស័យរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៥៩

កិច្ចព្រមព្រៀង និង ការសំរុះសំរួលទ្វេភាគី និង ពហុភាគី

ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណា ការសំរេចនូវកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការសំរុះសំរួលទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគី ដើម្បីលើកកម្ពស់ភាព មានប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដែលធ្វើឡើងដោយស្របទៅតាមជំពូកនេះនៃអនុសញ្ញា ។

ជំពូក ៦

ជំនួយបច្ចេកទេស និង ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន

មាត្រា ៦០

ជំនួយបច្ចេកទេស និងការបណ្តុះបណ្តាល

១. ចំពោះវិសាលភាពចាំបាច់ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងផ្តល់ឆ្លើយតប អភិវឌ្ឍន៍ ឬ បង្កើនកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដាក់ លាក់សំរាប់បុគ្គលិករបស់ខ្លួនដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការទប់ស្កាត់ និង ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង អំពើពុករលួយ ។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលទាំងនោះ អាចទាក់ទងជាមួយផ្នែកជាច្រើន ក្នុងចំណោមផ្នែក ទាំងនោះដូចតទៅនេះ ៖

- ក. វិធានការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីទប់ស្កាត់ ស៊ើបសួរ ស៊ើបអង្កេត ដាក់ទណ្ឌកម្ម និង ត្រួតពិនិត្យ អំពើពុករលួយ រួមទាំងការប្រើប្រាស់ការប្រមូលភស្តុតាង និង វិធីសាស្ត្រស៊ើបអង្កេត
- ខ. ការកសាងសមត្ថភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការរៀបចំផែនការគោលនយោបាយជាយុទ្ធសាស្ត្រ ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

គ. បណ្តុះបណ្តាលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការរៀបចំសំណើសុំរាប់ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែក ច្បាប់ ដែលធ្វើតាមតម្រូវការនៃអនុសញ្ញានេះ

ឃ. ការវាយតម្លៃ និង ការពង្រឹងស្ថាប័ន ការរៀបចំសេវាកម្មសាធារណៈ និង ការចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុ សាធារណៈ រួមទាំងការជួយផ្នែកសាធារណៈ និង ផ្នែកឯកជន

ង. ការទប់ស្កាត់ និង ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងការផ្ទេរផលនៃបទល្មើស ដែលបង្កើតឡើងដោយស្រប ទៅតាមអនុសញ្ញានេះ និង ការរកឃើញទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ

ច. ការស៊ើបការណ៍ និង ការរឹបយកនូវការផ្ទេរផលនៃបទល្មើស ដែលបង្កើតឡើងដោយស្របទៅតាម អនុសញ្ញានេះ

ឆ. ការឃ្លាំមើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវចលនាផលនៃបទល្មើសដែលបង្កើតឡើង ដោយស្របទៅតាម អនុសញ្ញានេះ និងវិធីសាស្ត្រដែលប្រើដើម្បីផ្ទេរ លាក់ ឬ បិទបាំងនូវទ្រព្យនោះ

ជ. យន្តការរដ្ឋបាលដែលមានប្រសិទ្ធភាព និង ស្របច្បាប់រួមទាំង វិធីសាស្ត្រសំរាប់ការសម្រួលដល់ការ បញ្ជូនត្រឡប់ទៅវិញនូវផលនៃបទល្មើសដែលបង្កើតឡើង ដោយស្របទៅតាមអនុសញ្ញានេះ

ឈ. វិធីសាស្ត្រដែលបានប្រើក្នុងការការពារជនរងគ្រោះ និង សាក្សីដែលសហប្រតិបត្តិការជាមួយមន្ត្រី យុត្តិធម៌និង

ញ. ការបណ្តុះបណ្តាលបទបញ្ជា និង ភាសា ថ្នាក់ជាតិ និង អន្តរជាតិ ។

២. ដោយស្របទៅតាមសមត្ថភាពរបស់គេ ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណាក្នុងការស្វែងរកវិធានការជំនួយបច្ចេក ទេសមួយដ៏ទូលំទូលាយបំផុត ជាពិសេសសំរាប់ផលប្រយោជន៍ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងផែនការ និងកម្មវិធី រៀងៗខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ រួមទាំងការគាំទ្រផ្នែក សំភារៈ និង ការបណ្តុះ បណ្តាលក្នុងផ្នែកជាច្រើនដោយយោងទៅតាម កថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ និង ការបណ្តុះបណ្តាល និង ជំនួយ និង ការផ្លាស់ប្តូរទៅវិញទៅមកនូវបទពិសោធន៍ដែលពាក់ព័ន្ធ និង ចំណេះដឹងជំនាញដែលនឹងសម្រួលដល់កិច្ចសហប្រតិ បត្តិការអន្តរជាតិ រវាងភាគីរដ្ឋក្នុងផ្នែកបត្យាប័ន និង ការជួយ គ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ ។

៣. ចំពោះវិសាលភាពដ៏ចាំបាច់ ភាគីរដ្ឋ នឹងពង្រឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីពង្រីកសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាល និងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ និងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការស្រុះ ស្រួលទ្វេភាគី និងពហុភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ។

៤. ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណាការជួយមួយផ្សេងទៀត លើសំណើ ក្នុងការអនុវត្តការវាយតម្លៃ ការសិក្សា និងការស្រាវជ្រាវដែលទាក់ទងទៅនឹងប្រភេទ បុព្វហេតុ ផលប៉ះពាល់ និងតំលៃនៃអំពើពុករលួយ នៅក្នុងប្រទេស រៀងៗខ្លួនរបស់គេ ជាមួយផែនការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ជាមួយនិងការចូលរួមរបស់អាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច និង សង្គម យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។

៥. ដើម្បីសំរួលដល់ការរកឃើញនូវផលនៃបទល្មើសដែលបង្កើតឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋអាចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការផ្តល់អោយគ្នាទៅវិញទៅមកនូវឈ្មោះអ្នកជំនាញដែលអាចជួយក្នុងការសំរេច គោលបំណងនោះ ។

៦. ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណាការប្រើប្រាស់សន្និសីទ និង សិក្ខាសាលាថ្នាក់អនុតំបន់ តំបន់ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងជំនួយបច្ចេកទេស និង ដើម្បីធ្វើអោយមានកាន់តែច្រើនឡើងនូវការ ពិភាក្សាស្តីពីបញ្ហានៃការព្រួយបារម្ភទៅវិញទៅមក រួមទាំងកម្មវិធីពិសេស និងសេចក្តីត្រូវការរបស់ ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និង ប្រទេសដែលមានការប្រែប្រួលខាងសេដ្ឋកិច្ច ។

៧. ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណានូវការបង្កើតយុទ្ធការស្ម័គ្រចិត្ត ជាមួយនិងផែនការដើម្បីចែកចាយជាហិរញ្ញវត្ថុទៅដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និង ប្រទេសដែលមានការប្រែប្រួលខាងសេដ្ឋកិច្ច ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ តាមរយៈ កម្មវិធី និងគំរោងជំនួយបច្ចេកទេស ។

៨. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណា ដើម្បីធ្វើការចែកចាយដោយស្ម័គ្រចិត្តទៅដល់ការិយាល័យរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្ម និង គ្រឿងញៀន សំរាប់គោលបំណងក្នុងការជំរុញអោយមានការរីក ចំរើនតាមរយៈ ការិយាល័យកម្មវិធី និង គំរោងនៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ជាមួយនិងផែនការ ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦១

ការប្រមូល ការផ្លាស់ប្តូរ និង ការវិភាគព័ត៌មាន ស្តីអំពីអំពើពុករលួយ

១. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណាទៅលើ ការវិភាគ ការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកជំនាញ និងការ នៅក្នុងអំពើពុករលួយក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងកាលៈទេសៈដែលក្នុងនោះ បទល្មើសអំពើពុក រលួយត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។
២. ភាគីរដ្ឋ នឹងពិចារណាទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ និងការចែករំលែកគ្នាទៅវិញទៅមកនិង តាមរយៈស្ថិតិ របស់អង្គការតំបន់ និង អន្តរជាតិ កោសលវិច័យវិភាគដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយ និងព័ត៌មាន ជាមួយនឹងផែនការដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និយមន័យរួម គំរូ និង វិធីសាស្ត្រ ត្រឹមតែលទ្ធភាពដែលអាច ធ្វើបាន ព្រមទាំងព័ត៌មានស្តីពីការអនុវត្តដ៏ល្អបំផុត ដើម្បីទប់ស្កាត់ និង ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ។
៣. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងពិចារណាទៅលើការត្រួតពិនិត្យនូវគោលនយោបាយរបស់ខ្លួន និង វិធានការពិត ប្រាកដ ដើម្បីប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និង ធ្វើការវាយតម្លៃនូវភាពមានប្រសិទ្ធភាព និង ភាពផ្តល់ អោយនូវផលល្អរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៦២

វិធានការដទៃទៀត : ការអនុវត្តអនុសញ្ញា តាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងជំនួយបច្ចេកទេស

១. ភាគីរដ្ឋ នឹងចាត់វិធានការ ដោយបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះយ៉ាងល្អប្រសើរ ដើម្បីពង្រីកតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ការលើកឡើងពី ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃអំពើពុករលួយទៅលើសង្គមជាទូទៅ ហើយជាពិសេស ទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ ដែលអាចទ្រទ្រង់បាន ។
២. ភាគីរដ្ឋ នឹងធ្វើការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងច្បាស់លាស់ ទៅលើវិសាលភាពដែលមាន និង ក្នុងកិច្ចសំរេប សំរួលជាមួយភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ព្រមទាំងជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ និងតំបន់ៈ
- ក. ដើម្បីលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅគ្រប់កម្រិតផ្សេងៗ ជាមួយប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងការ ពង្រឹងសមត្ថភាពដើម្បីទប់ស្កាត់ និង ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- ខ. ដើម្បីលើកកម្ពស់ផ្នែកជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ និងសំភារៈ ដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយអោយមានប្រសិទ្ធភាព និងជួយអោយពួកគេអនុវត្តអនុសញ្ញានេះដោយជោគជ័យ
- គ. ដើម្បីផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសទៅដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និង ប្រទេសដែលមានការប្រែប្រួលខាងសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីជួយពួកគេក្នុងការជួបប្រទះនូវភាពចាំបាច់របស់គេ សំរាប់ការអនុវត្តនៃអនុសញ្ញានេះ ។ ដើម្បីបញ្ចប់បញ្ហានោះ ភាគីរដ្ឋ នឹងខ្វះខាតដើម្បីធ្វើអោយបានគ្រប់គ្រាន់ និង ទៀងទាត់នូវការជួយឧបត្ថម្ភដោយស្ម័គ្រចិត្ត ចំពោះគណនេយ្យដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងជាក់លាក់ សំរាប់គោលបំណងនោះ នៅក្នុងយន្តការមូលនិធិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ដោយយោងទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់គេ និង បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋអាចផ្តល់តំលៃតបស្នងពិសេសផងដែរ ដើម្បីធ្វើការចែកចាយទៅដល់គណនេយ្យនោះនូវភាគរយនៃលុយ ឬ ការទាក់ទងតំលៃនៃផលឧក្រិដ្ឋ ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាន ដោយស្របទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ
- ឃ. ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត និងបញ្ចុះបញ្ចូលភាគីរដ្ឋផ្សេងៗទៀត និង ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈសមស្រប ដើម្បីចូលរួមជាមួយពួកគេក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដោយស្របទៅតាមមាត្រានេះ ជាពិសេសដោយ ផ្តល់កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងបច្ចេកទេសទំនើបបន្ថែមទៀត ដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីជួយ ពួកគេក្នុងការសំរេចនូវវត្ថុបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។
- ៣ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន វិធានការទាំងនេះ នឹងមិនត្រូវលំអៀងចំពោះការមានការប្តេជ្ញា ចិត្តផ្នែកជំនួយបរទេស ឬ ចំពោះការស្រុះស្រួលគ្នាក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ នៅក្នុងកំរិតទ្វេភាគី តំបន់ ឬ អន្តរជាតិ ។
៤. ភាគីរដ្ឋអាចបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការសំរុះសំរួលទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគី ទៅលើ សំភារៈ និងជំនួយសមហេតុផល ដើម្បីធ្វើការពិចារណាភាពចាំបាច់ក្នុងការរៀបចំផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់មធ្យោបាយនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដែលបានផ្តល់អោយដោយអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាព និងសំរាប់ទប់ស្កាត់ ស៊ើបអង្កេត និង ត្រួតពិនិត្យអំពើពុករលួយ ។

សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋចំពោះអនុសញ្ញា

១. សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋចំពោះអនុសញ្ញា ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងភាគីរដ្ឋ ដើម្បីសំរេចបាននូវវត្ថុបំណងដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ និងដើម្បីជំរុញ និងពិនិត្យឡើងវិញនូវការអនុវត្តច្បាប់ ។

២. អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងកោះប្រជុំសន្និបាតរបស់ភាគីរដ្ឋ មិនអោយយឺតជាងមួយឆ្នាំបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ កិច្ចប្រជុំជាទៀតទាត់នៃសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងធ្វើឡើងដោយស្របទៅតាមវិធាននៃនីតិវិធីដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទ ។

៣. សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងអនុម័តវិធាននៃនីតិវិធី និង វិធានគ្រប់គ្រងមុខងាររបស់សកម្មភាពដែលបង្កើតនៅក្នុងមាត្រានេះ រួមបញ្ចូលទាំងវិធានដែលពាក់ព័ន្ធផ្នែកតំលៃ និង ការចូលរួមរបស់អ្នកអង្កេតការណ៍ និងថ្លៃចំណាយ ដែលកើតឡើងក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពទាំងនោះ ។

៤. ដើម្បីសំរេចបាននូវវត្ថុបំណងដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងយល់ព្រមទៅលើសកម្មភាព នីតិវិធី និង វិធីសាស្ត្រការងារ រួមមានដូចតទៅ៖

- ក. ការសម្រួលសកម្មភាព ដោយភាគីរដ្ឋនៅក្រោមមាត្រា ៦០ និង ៦២ និង ជំពូក ២ ដល់ជំពូក ៥ នៃអនុសញ្ញានេះ ការរួមបញ្ចូលដោយមានការលើកទឹកចិត្តដល់ការរួមរួមក្នុងការជួយឧបត្ថម្ភដោយស្ម័គ្រចិត្ត
- ខ. ការសម្រួលដល់ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ក្នុងចំណោមភាគីរដ្ឋ ស្តីអំពីភាពគំរូ និង និន្នាការក្នុងអំពើពុករលួយ និង ស្តីអំពីការអនុវត្តដែលទទួលជោគជ័យ សំរាប់ការទប់ស្កាត់ និង ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និង សំរាប់ការបញ្ជូនត្រឡប់វិញនូវផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ តាមរយៈក្នុងចំណោម ការបោះពុម្ពផ្សាយពត៌មាន ដែលពាក់ព័ន្ធដូចដែលបានចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងមាត្រានេះ
- គ. ការសហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការតំបន់ និង អន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ និងយន្តការ និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

- ឃ. ធ្វើការប្រើប្រាស់អោយបានសមស្របនូវព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដែលផលិតឡើងដោយយន្តការតំបន់ និងអន្តរជាតិផ្សេងទៀត សំរាប់ការប្រឆាំង និងទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ ដើម្បីបញ្ចៀសការងារឌុបដែលមិនចាំបាច់
- ង. ការពិនិត្យឡើងវិញ យូរៗម្តង នូវការអនុវត្តនៃអនុសញ្ញានេះ ដោយភាគីរដ្ឋរបស់ខ្លួន
- ច. ការធ្វើអនុសាសន៍ ដើម្បីកែលម្អអនុសញ្ញានេះ និង ការអនុវត្តរបស់គេ
- ឆ. ធ្វើការកត់សំគាល់នូវតំរូវការជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ភាគីរដ្ឋ ចំពោះការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ និង ការអោយអនុសាសន៍នូវអំពើណាមួយ វាអាចចាត់ទុកថាជាចាំបាច់ នៅក្នុងប្រការនោះ ។

៥. សំរាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌ ៤ នៃមាត្រានេះ សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងទទួលបានចំណេះដឹងចាំបាច់សំរាប់ភាគីរដ្ឋចាត់វិធានការក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ និង ការលំបាកដែលបានជួបប្រទះដោយពួកគេ និង ក្នុងការធ្វើអ្វីផ្សេងៗទៀត តាមរយៈព័ត៌មានដែលផ្តល់អោយដោយពួកគេ និង តាមរយៈយន្តការ ពិនិត្យឡើងវិញដោយបន្ថែមដែលអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ ។

៦. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងផ្តល់ជូនសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋនូវព័ត៌មានស្តីអំពីកម្មវិធី ផែនការ និង ការអនុវត្ត របស់ខ្លួនព្រមទាំងស្តីអំពីវិធានការរដ្ឋបាល និង នីតិបញ្ញត្តិ ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ដូចដែលតំរូវអោយមាននៅក្នុងសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ ។ សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងត្រួតពិនិត្យមធ្យោបាយមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៃការទទួល និង ការធ្វើសកម្មភាពទៅលើព័ត៌មានរួមទាំង ក្នុងចំណោមព័ត៌មាន ដែលទទួលបានពីភាគីរដ្ឋ និង ពីអង្គការអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ច ។ ទិន្នន័យដែលទទួលបានពីអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធដែលបានបញ្ចូលយ៉ាងត្រឹមត្រូវស្របទៅតាមនីតិវិធីដែលបានសំរេចដោយ សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ អាចត្រូវបានគេពិចារណាផងដែរ ។

៧. ដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ ៤ ដល់ ៦ នៃមាត្រានេះ ប្រសិនបើយល់ឃើញថាចាំបាច់ សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ នឹងបង្កើតយន្តការ ឬ អង្គការ សមស្របណាមួយ ដើម្បីជួយក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៦៤

លេខាធិការដ្ឋាន

១. អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងផ្តល់សេវាលេខាធិការដ្ឋានចាំបាច់ ដល់សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋចំពោះអនុសញ្ញានេះ ។

២. លេខាធិការដ្ឋាន នឹង :

- ក. ជួយសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៦៣ នៃអនុសញ្ញា
នេះ និង ធ្វើការរៀបចំ និង ផ្តល់សេវាកម្មចាំបាច់ សំរាប់សម័យប្រជុំសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ
- ខ. នៅពេលមានសំណើ លេខាធិការដ្ឋាន នឹងជួយភាគីរដ្ឋ ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានទៅអោយសន្និសីទរបស់
ភាគីរដ្ឋ ដូចដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងមាត្រា ៦៣ កថាខណ្ឌ ៥ និង ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ និង
- គ. ធានាការសំរួលចាំបាច់ជាមួយលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការតំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជំពូក ៨

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៥

ការអនុវត្តអនុសញ្ញា

- ១. ដោយស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាសារវន្តនៃច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ នឹងចាត់វិធានការចាំ
បាច់រួមទាំងវិធានការរដ្ឋបាល និងនីតិបញ្ញត្តិ ដើម្បីធានាការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួននៅក្រោមអនុសញ្ញា នេះ ។
- ២. ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ អាចអនុម័តវិធានការធ្ងន់ធ្ងរ ឬ តឹងរឹងអោយច្រើនជាងវិធានការដែលបានចែងដោយ
អនុសញ្ញានេះ សំរាប់ការទប់ស្កាត់ និង ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ។

មាត្រា ៦៦

ការដោះស្រាយជំនោះ

- ១. ភាគីរដ្ឋ នឹងខិតខំប្រឹងប្រែង ដោះស្រាយជំនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបកស្រាយ ឬ ការអនុវត្ត
អនុសញ្ញានេះ តាមរយៈការចរចា ។
- ២. រាល់ជំនោះ រវាងភាគីរដ្ឋពីរ ឬ ច្រើន ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការបកស្រាយ ឬ អនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ដែល
មិនអាចដោះស្រាយបានតាមរយៈការចរចាក្នុងពេលវេលាសមហេតុមួយ ជំនោះនោះ នឹងត្រូវបានដាក់
ជូនទៅអាជ្ញាកណ្តាល ចំពោះសំណើមួយក្នុងកំណាមសំណើជាច្រើនរបស់ភាគីរដ្ឋ ។ ប្រសិនភាគីរដ្ឋទាំង
នោះមិនអាចយល់ព្រមទៅលើការរៀបចំរបស់អាជ្ញាកណ្តាលទេនោះ ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ បន្ទាប់ពី
ថ្ងៃដាក់សំណើជូនអាជ្ញាកណ្តាល ភាគីរដ្ឋណាមួយក្នុងចំណោមភាគីរដ្ឋទាំងនោះ អាចបញ្ជូនរឿងនោះ
ទៅតុលាការយុត្តិធម៌ អន្តរជាតិ ដោយស្របទៅតាមលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការ ។

៣. នៅពេលមានការហត្ថលេខា ការអោយសច្ចាប័ន ការយល់ព្រម ឬ ការអនុម័តយល់ព្រម ឬ ការព្រម ចូលទៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗ អាចប្រកាសថា វាមិនចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាប់កិច្ចសន្យា ដោយ កថាខណ្ឌ ២នៃមាត្រានេះទេ ។ ភាគីរដ្ឋដទៃទៀត នឹងមិនត្រូវជាប់កិច្ចសន្យា ដោយកថាខណ្ឌ ២ មាត្រានេះ ចំពោះភាគីរដ្ឋណាមួយ ដែលបានធ្វើបែបនីយ ។
៤. ភាគីរដ្ឋណាមួយដែលបានធ្វើបែបនីយដោយស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ៣ នៃមាត្រានេះ នៅពេលណាមួយ អាចដកបែបនីយនោះ ដោយមានការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ៦៧

ការចុះហត្ថលេខា ការអោយសច្ចាប័ន ស្និការ ការអនុម័តយល់ព្រម និង ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះ នឹងបើកចំហចំពោះរដ្ឋទាំងអស់ សំរាប់ការចុះហត្ថលេខា ចាប់ពី ថ្ងៃទី ៩ ដល់ថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ នៅទីក្រុង ម៉ារីដា ប្រទេស មិចស៊ិកូ បន្ទាប់មក នៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អង្គការ សហប្រជាជាតិ នៅទីក្រុងញូយ៉ក រហូតដល់ថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ ។
២. អនុសញ្ញានេះ នឹងបើកចំហផងដែរ សំរាប់ការចុះហត្ថលេខា ដោយអង្គការសហប្រជាជាតិសេដ្ឋកិច្ច តំបន់ដែលបានចែងថា យ៉ាងហោចណាស់ រដ្ឋសមាជិកមួយនៃអង្គការនោះ បានចុះហត្ថលេខា លើអនុសញ្ញានេះ ដោយស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ។
៣. អនុសញ្ញានេះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការអោយសច្ចាប័ន ស្និការ ឬការអនុម័តយល់ព្រម ។ លិខិតុបករណ៍ នៃការអោយសច្ចាប័ន ស្និការ ឬ ការអនុម័តយល់ព្រម នឹងត្រូវដកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ អង្គការសហប្រជាជាតិសេដ្ឋកិច្ចតំបន់មួយ អាចដកល់ទុកលិខិតុបករណ៍នៃ ការអោយសច្ចាប័ន ស្និការ ឬ ការអនុម័តយល់ព្រមរបស់ខ្លួន យ៉ាងហោចណាស់ ប្រសិន បើរដ្ឋសមាជិក មួយក្នុងចំណោមរដ្ឋសមាជិកទាំងអស់បានធ្វើដូច្នោះមែន ។ នៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការអោយសច្ចាប័ន ស្និការ ឬ ការអនុម័តយល់ព្រមនោះ អង្គការនោះ នឹងប្រកាសវិសាលភាពនៃ សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះ បញ្ហាដែលគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ ។ អង្គការនោះ នឹងជំរាបផងដែរ អំពីទីកន្លែងដកល់ទុក នៃកំណែប្រែដែលពាក់ព័ន្ធនាមួយ នៅក្នុងវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

៤. អនុសញ្ញានេះ បើកបំបាត់ការចូល ដោយរដ្ឋណាមួយ ឬ អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ណាមួយដែលអង្គការនោះ យ៉ាងហោចណាស់ សមាជិករដ្ឋមួយ គឺជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ ។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូល នឹងត្រូវដកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ នៅពេលការចូលរបស់ខ្លួន អង្គការសមាហរណកម្មតំបន់ នឹងប្រកាសវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះបញ្ហាដែលគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ ។ អង្គការនោះ នឹងជំរាបផងដែរ អំពីទីកន្លែងដកល់ទុកនៃកំណែប្រែដែលពាក់ព័ន្ធនាមួយ នៅក្នុងវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៦៨

ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមាន រយៈពេលកោសិបថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដកល់លិខិតុបករណ៍នៃការអោយសច្ចាប័ន ស្វ័យការ ការអនុម័តយល់ព្រម ឬ ការចូល។ សំរាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌនេះ លិខិតុបករណ៍ណាមួយដែលដកល់ទុកដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ នឹងមិនត្រូវបានគេរាប់បញ្ចូល ដែលបន្ថែមទៅនឹងលិខិតុបករណ៍ដែលដកល់ទុកដោយរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនោះ ។
២. សំរាប់រដ្ឋ ឬ អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់នីមួយៗ ការអោយសច្ចាប័ន ស្វ័យការ ការអនុម័តយល់ព្រម ឬ ការយល់ព្រម ចំពោះអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ពីការដកល់លិខិតុបករណ៍រយៈពេល សាមសិបថ្ងៃនៃអំពើនោះ អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមាន សាមសិបថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដកល់ទុកដោយរដ្ឋ ឬ អង្គការនៃលិខិតុបករណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬ នៅថ្ងៃអនុសញ្ញានេះ ចូលជាធរមានដោយស្របទៅតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ វិធីនេះគឺយឺតជាង ។

មាត្រា ៦៩

ការធ្វើវិសោធនកម្ម

១. បន្ទាប់ពីផុតកំណត់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ចាប់ពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ភាគីរដ្ឋមួយ អាចស្នើអោយមានការធ្វើវិសោធនកម្ម និង បញ្ជូនវាទៅអោយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលអង្គការនោះ នឹងបញ្ជូនបន្ត សំណើវិសោធនកម្មដែលបានស្នើឡើងបញ្ជូនទៅភាគីរដ្ឋផ្សេងៗទៀត និងទៅសន្និសីទ របស់ភាគីរដ្ឋ ចំពោះអនុសញ្ញា សំរាប់ការពិចារណា និង ការសម្រេចចិត្តទៅលើសំណើនេះ ។

សន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ និងខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីសំរេចបានការឯកភាពគ្នាលើការធ្វើ វិសោធនកម្មនីមួយៗ ។ ប្រសិន បើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងអស់ ចំពោះការឯកភាព ត្រូវបានគេបញ្ចេញអស់ ហើយគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀង ណាមួយត្រូវបានសំរេច ចំពោះមធ្យោបាយក្រោយបំផុត ការធ្វើវិសោធនកម្ម នឹងត្រូវអោយមានការ អនុម័តសំលេងភាគីច្រើន ពីរភាគបី នៃវត្តមានរបស់ភាគីរដ្ឋ និង ការបោះឆ្នោត នៅពេលប្រជុំនៃសន្និសីទរបស់ភាគីរដ្ឋ។

២. ក្នុងបញ្ហាដែលទាក់ទងជាមួយសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន អង្គការសហបរិច្ឆេទសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងអនុវត្តសិទ្ធិរបស់គេដើម្បីបោះឆ្នោតដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ ជាមួយនិងចំនួនមួយនៃសំលេងឆ្នោត ស្មើនឹងចំនួននៃរដ្ឋសមាជិករបស់គេដែលជាភាគីចំពោះអនុសញ្ញានេះ ។ អង្គការនោះនឹងមិនអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីបោះឆ្នោត ប្រសិនបើរដ្ឋសមាជិករបស់ខ្លួនអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងត្រឡប់វិញ ។
៣. ការវិវត្តវិសោធនកម្មដែលបានអនុម័តដោយស្របទៅនឹងកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ គឺជាកម្មវត្ថុចំពោះការអោយសច្ចាប័ន ស្វ័យការ ឬ ការអនុម័តយល់ព្រមដោយភាគីរដ្ឋ។
៤. ការវិវត្តវិសោធនកម្ម ដែលបានអនុម័តដោយស្របទៅនឹងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ នឹងចូលជាធរមានចំពោះភាគីរដ្ឋមួយក្នុងរយៈពេល ៩០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ នៃការដកល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិនូវលិខិតបក្សណ៍នៃការអោយសច្ចាប័ន ស្វ័យការ ឬ ការអនុម័តយល់ព្រមនៃការវិវត្តវិសោធនកម្មនោះ។
៥. នៅពេលដែលការវិវត្តវិសោធនកម្មចូលជាធរមាន វានឹងកំពុងចងទៅលើភាគីរដ្ឋទាំងនោះ ដែលបានសំដែងនូវការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ចំពោះការជាប់ដោយកិច្ចសន្យា។

មាត្រា ៧០

ការប្រកាសមិនយល់ព្រម

១. ភាគីរដ្ឋមួយ អាចប្រកាសមិនយល់ព្រមទៅលើអនុសញ្ញានេះ ដោយការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍ទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ការប្រកាសមិនយល់ព្រមនេះ នឹងមានប្រសិទ្ធភាពបន្ទាប់ពីរយៈពេលមួយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងដោយអគ្គលេខាធិការ ។
២. អង្គការសហបរិច្ឆេទសេដ្ឋកិច្ចតំបន់មួយ នឹងឈប់ជាភាគីចំពោះអនុសញ្ញានេះ នៅពេលណាដែលរដ្ឋសមាជិករបស់វាទាំងអស់បានប្រកាសមិនព្រមទទួលយកអនុសញ្ញានេះ។

ការដាក់ដៃកាប់ទុក និង ភាសា

១. អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានគេជ្រើសរើសជាកន្លែងដកដាក់ទុកអនុសញ្ញានេះ ។
២. ឯកសារដើមនៃអនុសញ្ញានេះជាភាសា អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញុល ក្នុងនោះ អត្ថបទនីមួយៗគឺមានតំលៃស្មើគ្នាតាមផ្លូវច្បាប់ និងត្រូវបានដកដាក់នៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ដើម្បីជាសាក្សី និង ក្នុងនាមជាតំណាងពេញសិទ្ធិនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួននីមួយៗដែលបានទទួលការចាត់តាំង និង ត្រូវបានអនុញ្ញាតិ អោយចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ។